

AN ANALYSIS OF THE SUPERSTRUCTURE OF TWO NON-CANONICAL THAI
SHORT STORIES

A MASTER'S PROJECT
BY
MR. TIRAT RUANGKIAN

presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in English
at Srinakharinwirot University

October 2003

Copyright 2003 Srinakharinwirot University

การวิเคราะห์โครงสร้างเรื่องสั้นไทยที่ไม่เป็นวรรณกรรมแบบฉบับ

บทคัดย่อ
ของ
นายดิรัศม์ เรืองเขียน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ตุลาคม 2546

ดิรัศมี เรืองเขียน. (2546), *การวิเคราะห์โครงสร้างเรื่องสั้นไทยที่ไม่เป็นวรรณกรรมแบบฉบับ*.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน

ทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ผศ. ดร. ทิพา เทพอักษรพงศ์, อ. เตือนดา เลาสุขศรี และ

อ. Gregory Jones

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์โครงสร้างเรื่องสั้นไทยที่ไม่เป็นวรรณกรรมแบบฉบับ 2 เรื่องเพื่ออธิบายความเชื่อมโยงของเหตุการณ์ต่างๆในโครงเรื่องและเพื่อให้ทราบว่าการเรื่องสั้นไทยเรื่องใดมีลักษณะสอดคล้องตามหลักการ Function of Plot ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ suspense conflict และ ending ในการวิจัยนี้ได้เลือกเรื่องสั้นไทย 2 เรื่อง คือ เรื่อง "อวิชชา" (Foolishness) จากชุดรวมเรื่องสั้นของสรจักร (นามปากกา) และเรื่อง "กิเลสตัณหาและความเยาว์วัย" (Passion and Youth) จากนิตยสารรายปักษ์ *คู่สร้างคู่สม* จากนั้นทำการแบ่งเหตุการณ์ในโครงเรื่องเป็นเหตุการณ์ย่อยคือ ในเรื่อง "อวิชชา" แบ่งได้ 23 เหตุการณ์ สำหรับเรื่อง "กิเลสตัณหาและความเยาว์วัย" แบ่งได้ 19 เหตุการณ์ จากนั้นทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ย่อยที่แบ่งได้ในเรื่องสั้นทั้ง 2 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่าเรื่อง "อวิชชา" (Foolishness) มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 อย่าง คือ suspense ซึ่งประกอบด้วย 19 เหตุการณ์ conflict ประกอบด้วย 3 เหตุการณ์ และ ending ประกอบด้วย 1 เหตุการณ์ องค์ประกอบทั้งสามทำหน้าที่เชื่อมโยงเหตุการณ์ย่อยทั้งหมดเข้าด้วยกัน สำหรับเรื่อง "กิเลสตัณหาและความเยาว์วัย" (Passion and Youth) พบว่ามีองค์ประกอบมากกว่า Function of Plot คือมีองค์ประกอบทั้งหมด 6 อย่าง คือ exposition มี 1 เหตุการณ์ suspense มี 4 เหตุการณ์ conflict มี 1 เหตุการณ์ flashback มี 11 เหตุการณ์ foreshadow มี 1 เหตุการณ์ ending มี 1 เหตุการณ์ นอกจากองค์ประกอบ 6 อย่างแล้ว ยังมีการบรรยายตัวละคร มี 9 เหตุการณ์ และเหตุการณ์ไม่อาจจะระบุประเภทขององค์ประกอบตามหลักการ Function of Plot ได้ 2 เหตุการณ์

895.91301

Ti 596A

C.3

AN ANALYSIS OF THE SUPERSTRUCTURE OF TWO NON-CANONICAL THAI
SHORT STORIES

AN ABSTRACT

BY

MR. TIRAT RUANGKIAN

presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in English
at Srinakharinwirot University

October 2003

h 239716

23 ต.ค. 2547

Tirat Ruangian. (2003). *An analysis of the superstructure of two non-canonical Thai short stories*. Master's Project, M.A. (English). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist. Dr. Tipa Thep-ackrapong, Mrs. Tuanta Lousooksri, and Mr. Gregory Jones.

The purposes of the study were to analyze the superstructure of two non-canonical Thai short stories, to explain the relationship of sub-events in the plot of the stories, and to discover which short story conformed to the three main features in the approach to the function of plot. Two Thai short stories were selected: "Foolishness" from Sorachak's short story collection and "Passion and Youth" from *Koosang-Koosom* magazine. Next, the plot of "Foolishness" was divided into 23 sub-events and in "Passion and Youth" 19 sub-events. All the events were analyzed according to the approach to the function of plot. The results revealed that "Foolishness" consisted of three main features that related one event to another. "Passion and Youth" consisted of six features, three more features than those identified by the function of plot approach, some functions of which were difficult to identify. The results suggested that "Foolishness" conformed to the main features in the theory while "Passion and Youth" partially did.

The Master's Project Committee and Oral Defense Committee have approved this Master's Project as partial fulfillment of the requirements of the Master of Arts Degree in English of Srinakharinwirot University.

Chair of Master's Project

Tipa Chair

(Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong)

The Chairperson of the Graduate Program

Tipa Chair

(Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong)

Oral Defense Committee

Tipa Chair

(Assistant Professor Dr. Tipa Thep-Ackrapong)

Tuanta Lousooksri Reader

(Mrs. Tuanta Lousooksri)

Gregory Jones Reader

(Mr. Gregory Jones)

This Master's Project has been approved as partial fulfillment of the requirements for the Master of Arts Degree in English of Srinakharinwirot University.

Supha Panjaroen Dean of the Faculty of Humanities

(Associate Professor Supha Panjaroen)

October....., 2003

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to extend my special thanks to Assist. Dr. Tipa Thep-Ackrapong, my chair, whose generous assistance and insightful advice made this study possible. I am deeply grateful to my co-advisor, Mrs. Tuanta Lousooksri, and my reader, Mr. Gregory Jones, for their valuable and fruitful suggestions.

My special thanks also go to my friends for their kind assistance and constant encouragement. Finally, I am indebted to my parents, whose love and care encouraged me to make this research possible.

Tirat Ruangian

TABLE OF CONTENTS

Chapter	Page
1 INTRODUCTION.....	1
Statement of the Problem	1
Objectives of the Study	3
Significance of the Study.....	3
Scope of the Study.....	4
Definition of Terms.....	5
2 REVIEW OF THE RELATED LITERATURE.....	6
3 METHODOLOGY.....	13
4 FINDINGS.....	14
5 CONCLUSION.....	36
Conclusion.....	36
Discussion.....	39
Suggestion for Further Study.....	40
Limitations of the Study.....	40
Application of the Study Studies.....	41
6 REFERENCES.....	42
7 APPENDICES.....	45
8 THE RESEARCHER'S BRIEF BACKGROUND.....	60

LIST OF FIGURES

Figure	Page
1 An Illustration of the Plot Analysis of <i>Foolishness</i>	15
2 An Illustration of the Plot Analysis of <i>Passion and Youth</i>	26

CHAPTER 1

INTRODUCTION

Statement of the Problem

Several cognitive psychologists have asked an interesting question, "How can people in particular contexts and states of knowledge understand texts through the use of inferences based on world knowledge?" Based on several approaches, researchers have tried to answer the question. Among the approaches are the story grammar and the dog story. The story grammar (Propp, 1958) is an approach used in studies of people's ability to remember stories. "The story grammar is a set of rewrite rules which construct a narrative in a manner similar to the way a generative grammar constructs sentences" (Graddol, Chesshire and Swann, 1994: 232). The approach tries to explain whenever people read or hear stories, they store some kind of representation of the stories in memory. People can recall information stored. In recalling, people do not remember lexical items and sentences verbatim, rather they form a general memory of happenings or stories linked in the text, which is termed as a semantic representation. The semantic representation that people create when hearing or reading texts can only be reached by making inferences from the world knowledge.

Similar to the story grammar, the dog story theory (Mandler and Johnson, 1977) is proposed to support the notion of representation. The theory is based on rewrite rules similar to those in transformational-generative grammar. Mandler and Johnson

(1977) analyze a story entitled "Dog Story" believing that people can remember and understand a story more easily if it conforms to a well-known structure. The approach is an attempt to explore easy and short fairy tales. However, they are not adequate to analyze a short story because its plot is more complicated than a fairy tale.

Furthermore, the theories seem to deal with a microstructure of a story at the sentence level. Therefore, an approach of the function of plot proposed by Perrine and Arp (1993) was applied to this study because it is concerned with the superstructure of the plot that shows the relationship of each event to the short story as a whole.

This study aimed at applying the approach to analyze two Thai short stories. The analysis hopefully would support the idea that whenever foreign readers or less-experienced readers read Thai short stories, they would be able to get through the whole stories if they were aware of the function or the relationship of events in the plot. Moreover, this study was an attempt to find out if Thai short stories contained major features in plot or the same macrostructure as in an English short story. Usually a macrostructure consists of three main features: suspense, conflict, and ending.

In short, the main features in plot of a Thai short story might enable foreign readers or even less-experienced readers to understand Thai short stories to a certain degree. Furthermore, if the readers are aware of the main features in a plot and understand the functions of each feature, it will be advantageous to the readers' ability to understand short stories.

Objectives of the Study

The aims of the study were to answer the following questions:

1. What is the superstructure of two non-canonical Thai short stories?
2. How are subsequent events related to each other?
3. Which Thai short story between "Foolishness" and "Passion and Youth" conforms to the features in Perrine and Arp's (1993) approach?

Significance of the Study

The findings of the study are beneficial as follows:

1. The findings of the study can be guidelines for teachers to teach students how to read and understand short stories.
2. They can be applied to a writing class so that the students will be aware of the macrostructure and its functions.
3. They can be used as a tool to analyze and evaluate the quality of a short story.
4. The results of the study might help less experienced or foreign readers to comprehend the whole meaning of a story to a certain degree if they can refer the features of the plot of Thai short stories to those in English short stories.
5. The findings can be applied to an analysis of most non-canons that have been neglected but they are still popular among Thai people.

Scope of the Study

To study story conventions, a Thai short story from Sorachak's (penname) short story collection of *Headless ghost*, and one from *Koosang-koosom* (We Are Meant to Be) *magazine* will be studied. The samples are listed as follows:

1. Sorachak (penname). (1997). "Fooliness" (อวิษยา). *Short story collection of headless ghost*. 53-62. Bangkok: Matichon Publisher.
2. Sompong, Aekkapon. (2000, May). "Passion and Youth" (กิเลสตัณหาและความเขี้ยว). *Koosang-Koosom magazine*, 21, 34-37. Bangkok: Bangkok Publisher.

Sorachak is a contemporary writer and his short story collections are acceptable among Thai readers even though they are considered non-canonical works. The short stories in *Koonsang-Koosom* magazine seem to be overlooked because the authors are not professional writers, but they are readers who have sent their short stories to the magazine. Their writings are considered non-canonical literary works. However, the current study did not emphasize quality nor did it attempt an evaluation of the stories. Rather, it focused on how the plot worked. Thus, it was challenging to apply Perrine and Arp's (1993) approach of the function of plot in examining the two selected Thai short stories.

Definition of Terms

1. The macrostructure is the structure of the plot of a short story.
2. A conflict is a clash of actions, ideas, desires, or a character's will. The conflict may be a conflict of person against person, of person against environment (external force), and of person against oneself. It can be physical, mental, emotional, or moral.
3. A suspense is the reader's curiosity or questions such as what will happen next? Or what is going on? The forms of suspense range from crude to subtle, and many concern not only actions but psychological considerations and moral issues (Perrine and Arp. 1993).
4. The ending is the end of the story that can be a surprise (or so called a new turn or twist), happy or unhappy endings.

In brief, the research within Perrine and Arp's (1993) framework attempted to study the superstructure of two non-canonical Thai short stories and the relationship of sub-sequent events in the stories.

CHAPTER 2

REVIEW OF THE RELATED LITERATURE

The review of the related literature is divided into three sections: general ideas about superstructures, superstructure models and previous studies, and Perrine and Arp's (1993) theoretical framework of three main features in analyzing a story structure.

General Ideas about Superstructures

Most, if not all, texts have some overall organization or structure which is typical of their genre. At its simplest, one can say that most texts have a beginning, middle and end (Graddol, Cheshire, and Swann. 1994: 229). According to Enkvist (1990 cited in Connor and Johns. 1990) many types of texts such as descriptive, argumentative, operational, and narrative, have characteristic patterns which lead the receptor to the proper text world. A schema is viewed as mental representation of sequent events. In short, a superstructure is a kind of formal schema providing the schematic structure of a certain kind of text and global form for global meaning of discourse which lead the receptor to the world knowledge.

Graddol, Cheshire, and Swann (1994: 229) state that in the past, a well-known subject of study in schools and colleges was classical rhetoric. Connor (1996: 87-89) also states that many top-level discourse structure theories have been developed in ten years. Theories of global text structures (superstructures) have been applied to various types of texts namely exposition, argumentation, and narration.

Nowadays, a range of genres is greater than in the past. Consequently, the range of conventional structures is wider. However, many of the principles in classical rhetoric are still developed by several researchers. For example, Propp (1958 cited in Graddol, Cheshire, and Swann. 1994) proposes the story grammar theory to explain

the rule of story conventions that show how story parts are linked. He analyzed 100 fairy tales and claimed that they contained a similar story structure. In the tales, there are 32 narrative elements of functions. Although every tale does not contain all the elements, they always appear in the same order. They are divided into six sections namely preparation, complication, transference, struggle, return, and recognition. However, the fairy tales analyzed are not complicated whereas other stories such as short stories are more complicated than the fairy tales. Fairy tales are easy to be analyzed at a sentence level. His theory has been applied by other sociolinguists to other kinds of narratives, such as news stories, studies of people's ability to remember stories, modern popular fictions, films, and TV programs. The results of their research were that those elements of functions were found in those materials but they were not in the same order. However, it should be noted that the theory seems to concentrate on only the characters' actions. Descriptions of the settings-- atmosphere, places, time or other surroundings, are not focused. Therefore, it cannot explain how each of the other movements or natural phenomena in a story is related to one another.

In brief, analyses of superstructures emphasize a text genre namely narrative, exposition, and argument. Many researchers are more interested in examining exposition than prose, short story, or novel. They need to consider if superstructures are different from one text type to another.

Superstructure Models and Previous Studies

In this section, some models and studies of global text structures are discussed.

In evaluating and describing quality of student writing, Martin and Rothery (1986 cited in Connor. 1996) applied a story grammar analysis to school assignments. The structure of the typical narrative written for the assignments consists of four parts:

1. Orientation (the major characters are introduced and a setting is established)
2. Complication (a series of events unfolds, and a crisis develops)
3. Resolution (the crisis is resolved)
4. Coda (the final stage or her perspective on its significance)

Based on their study, it is reported that the best successful pieces of school assignments usually conform to the structure of the story grammar.

To explain the structure of the story grammar and Martin and Rothery's analysis of school assignments, Connor (1996: 87-89) applied Martin and Rothery's (1986) system to analyze the structure of a sample essay written by a high school student in the United States.

The results show the structure of a sample essay written by a 12-year-old high school student in the United States. The schematic structure of the essay is shown in the left column. Based on Connor's (1996) analysis, the structure consists of four parts: orientation, complication, resolution, and coda. The superstructure of the sample essay conforms to Martin and Rothery's (1986) system. Although their model is a viable analysis, it is still inadequate to examine other text genres such as short or long stories because it is suitable for analyzing at the sentence level in a composition.

A model to study global text structures is developed by Tirkkonen-Condit (1985 cited in Connor. 1987). It is used with an argumentative text which is viewed as a problem-solution structure. The system of the structure consists of four units: situation,

problem, and evaluation. Connor (1987: 59) explains that the argumentative text is considered the cognitive process of problem-solving. The goal of the sender is to change the receptor's initial opposing position to the final position which is the same as the sender's position. The intention is reached through a series of sub-goals. Normally, the structure of written argumentation consists of four structural units namely situation, problem, solution, and evaluation. The situation is the background material; the problem is the undesirable condition of things, and the solution is the desirable condition which is usually followed by an evaluation.

To illustrate the four-unit structure, Connor (1987: 62) applied the model in a cross-cultural study that compared argumentative compositions written by 16-year-old students in the IEA sample. The analysis included ten essays composed by American, Finnish, and German students.

The results of the analysis of the essays showed the percentages for high-scored essays are 100 for three student groups except German that was 75. It revealed that the structure of the highly-score essays conformed to the problem-solution structure. The findings suggest that the pattern situation + problem + solution + evaluation is suitable for an analysis of argumentative texts but the model is incapable to analyze other genres.

Another system that is used in examining short stories is applied by Rosner (1985), a literature analyst. The model is the traditional approach of plot analysis. The approach is concerned with three main features of plot: rising action, climax, and falling action. These features focus on only actions of characters in a story. Other actions and incidents that seem unimportant are usually ignored. In analyzing *Doctor Faustus* written by Marlowe (1590), Rosner (1985) added two more features in the study. The result has shown that all of the features are the exposition in act I, the rising action in act II, the climax in act III, the falling action in act IV, and catastrophe in act V.

However, Rosner (1985) described the element in each act, but did not explain how each action or incident in every scene was related to one another. Therefore, a limitation of the traditional approach is the researcher's incapability to explain the relationship of every action in the story and the description of setting, time and place, is still overlooked.

In conclusion, this section discusses concepts and models for analysis of superstructures. Martin and Rothery (1986) propose that in evaluating quality of essays, a high quality essay should have four parts in a structure: orientation, complication, resolution, and coda. The discussion is followed by Tirkkonen-Condit's (1985 cited in Connor. 1987) model for the argumentative text analysis. According to her concept, a good composition should consist of a four-unit pattern: situation, problem, solution, and evaluation. Finally, this section concludes with Rosner (1985)'s system in examining short stories. She applied the traditional approach to plot analysis. Her model consists of three main features of plot: rising action, climax, and falling action.

Perrine and Arp's (1993) Theoretical Framework

Perrine and Arp (1993) claim that the traditional approach which is concerned with the rising action, the climax, and the falling action, is inadequate to analyze the relationship of each event in relation to the total meaning of the story. Therefore, they propose that the analysis of the function of plot should be concerned with three main features: first, a conflict which can be a conflict of a person against another person, of a

person against environment-external force-nature, society and fate, of a person against oneself--internal force--physical, mental, emotional or moral, second, suspense--actions or incidents that suspend readers or keep them curious, and third, an ending, happy or sad ending, that might be a new turn or a twist. Every action or incident is covered in those three features that show the relationship of each action in a story. Unlike the traditional approach, Perrine and Arp (1993) explain that all the incidents in a story have their functions that relate to the meaning of story as a whole. There should not be anything irrelevant. Every event or subsequence of a story can be explained functionally; therefore, it is unnecessary to cut some descriptions off. If a story is analyzed by the story grammar theory, the problem-solution structure, and the traditional approach of short story analysis, a description of natural or emotional phenomena is excluded because these theories and traditional approach cannot explain all story elements. The theories and approaches emphasize only characters' actions; therefore, non-actions of characters are ignored. At this point, the approach of the function of plot might be more efficient than the traditional approach. The analysis of the function of plot can explain how all the actions in the story are linked while the traditional one fails to do so. The function of plot concentrates on the macrostructure (plot) with respect to how the functions of all the actions or incidents are, and how they are related. This approach can enhance the readers' comprehension. Thus, Perrine and Arp (1993) claim that this approach is better than the former approach. Therefore, in this paper, the approach of the function of plot was selected as a tool to analyze the macrostructure of a short story.

In brief, the story grammar theory proposed by Martin and Rothery (1986) focuses on only compositions and seems to deal with sentence level. Moreover the problem-solution structure developed by Tirkkonen-Condit (1985) also emphasizes data at the sentence level and the model is useful for analyzing only argumentative essays. Besides those theories, the traditional approach of plot analysis applied by Rosner (1985) does not explain how every incident in all scenes is linked (or explains the functions of incidents). A climax, a rising and a falling action are indexed in her study while other natural incidents seem to be overlooked. The traditional approach does not explain the functions of those ignored incidents. Because of the limitations the theories discussed and the function of plot proposed by Perrine and Arp (1993) was selected in the current research. The approach can explain functions of every incident in a story and relations of those functions. The approach does not focus on the grammar structures or a sentence level. Furthermore, to my knowledge, the approach has not been applied widely to examine Thai short stories. Therefore, the approach of the function of plot was selected for this study.

CHAPTER 3

METHODOLOGY

In this chapter, the procedures to conduct the study are presented. They involve data collection, plot division, and data analysis.

The first step taken was collecting data for the study. A Thai short story from Sorachak's short story collection, "Foolishness" (อวิชชา) by Sorachak (1997) and one from *Koosang-koosom magazine*, "Passion and Youth" (กิเลสตัณหาและความเยาว์วัย) by Sompong (2000) were randomly selected. The two Thai short stories are non-cansons. Parts of the two short stories are included in the appendices.

The second step was dividing the whole story into subsequent events. All actions or events of the chosen stories were divided by the change of action. "Foolishness" was divided into 23 sections that were grouped into three main parts: part one (suspense), part two (conflict), and part three (ending). In "Passion and Youth," all events were divided into 19 sections.

The third step was analyzing the relationship of the subsequent events and the main features of the plot covering suspense, conflict, and ending.

In short, three steps of the methodology were data collection, plot division, and analysis of the superstructure.

CHAPTER 4

FINDINGS

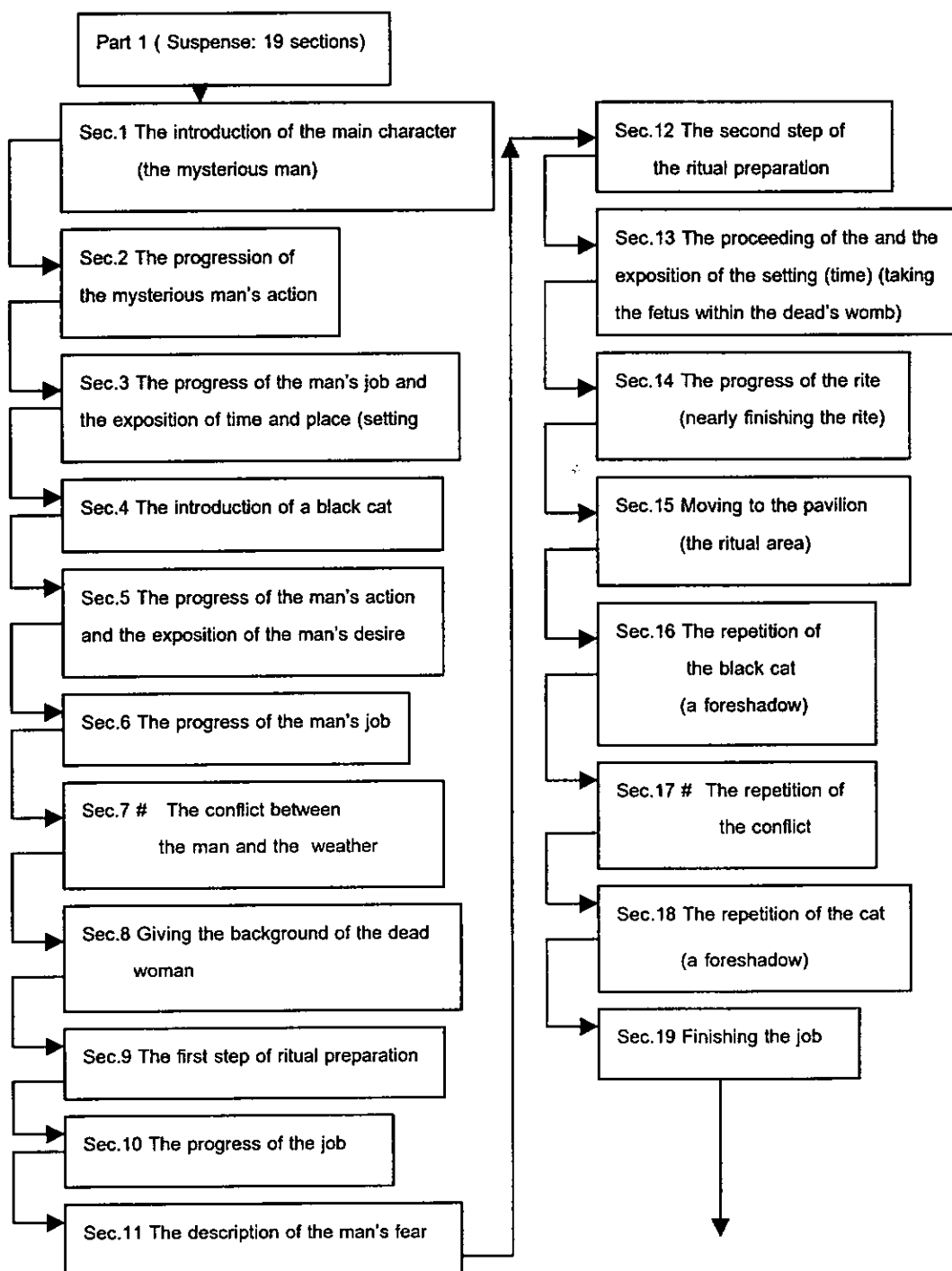
In this chapter, the findings of the study are discussed. An analysis of the three main structural features of the two selected short stories and the relationships of sub-sections in each story are presented in three figures.

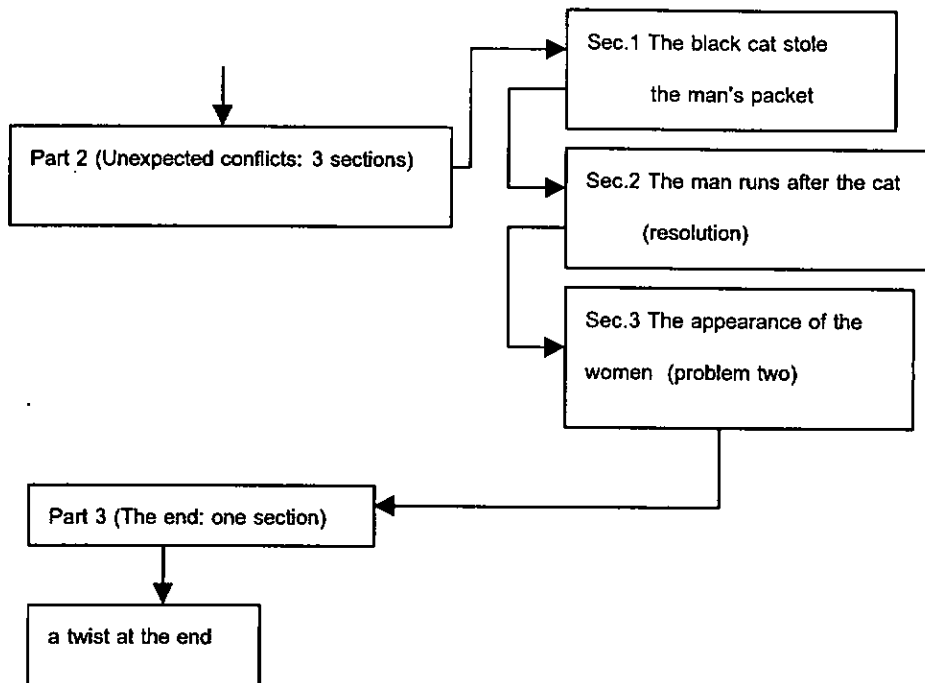
Figure 1 reveals three main features and the relationships of sub-sections found in "Foolishness." An explanation of the features and the relationships is provided. Furthermore, figure 2 shows seven plot features and the relationships of sub-sections found in "Passion and Youth."

In brief, the three main features and the relationships of sub-sections in the plot of "Foolishness" are presented first. The seven features and the relationships of sub-sections in "Passion and Youth" are, then, followed.

The following figure presents the three main plot features and the relationships of sub-sections found in found in "Foolishness."

Figure 1 The Figure of Three Main Features and the Relationships of Sub-sections in "Foolishness"

Remark: S7# and S17 # are the suspense and the conflict between the man against the weather.

General Information about “Foolishness”

“Foolishness” (อวิชชา) has four elements: setting, characterization, theme, and plot. The setting of the story is in a graveyard close to a temple. The focus is on the graveyard. The time is at night. The characters are a mysterious man and a black cat. The man and the cat are in the same time and at the same place. The theme of the story is human stupidity. Although he is a Buddhist monk, he is not aware of Lord Buddha’s teaching. The monk is superstitious and practices black magic, which is condemned by Buddha. In other words, he is influenced by the black magic and foolishness. That is why the story is entitled “Foolishness.” The final element is the plot that consists of three main features: suspense, conflict, and ending. The plot and the features are examined later according to the approach proposed by Perrine and Arp (1993).

Analysis of the Plot.

The plot is divided into three main parts. The first part is from the beginning when the man is digging the ground and it finishes with the black cat’s action, which causes the problem of the story. The second part begins with the black cat stealing the man’s packet. The third part starts with the change of the man’s action when he sees an old woman and her daughter. The relationship of each action of the story is as follows:

The first part is divided into 19 sections. First, the story begins with the main character’s digging the ground. He is over 40 years old. Everything is in the dark. The atmosphere is terrifying. The man seems to be easily scared of something. This section is the introduction of the setting and character. It is also suspense because this section not only introduces the setting and the character, it also stimulates the readers to find out who the main character is and what he is doing.

Then, the second section starts with a description of the weather and the surroundings. The atmosphere is described: "The wind is blowing. The sky is full of watery clouds which cover the stars in the moonless night. The shadow of moving bamboo causes one to have an illusive image of hungry ghosts" (53). The fearful atmosphere causes the man to turn his face and look around many times. This section is not an answer to the questions, who is the main character? And what is he doing?, in section one, but it creates and promotes a fearful atmosphere for the main character. He looks at a nearby village anxiously because he is afraid of being found; however, he keeps digging the ground. His panic and anxious behavior is a foreshadow of his action in section two. It seems that he is a thief, and he fears that his movement will be seen by the villagers. He is digging for something forbidden. Section two is linked to section one by his anxious action and the description of the surroundings. Then, what will happen next?

The detail of the natural atmosphere and place is given more in section three to support the terrifying atmosphere in the former sections. This section presents the setting of the story very clearly. It is shown that he is digging a tomb as the scene is described: "This area is the graveyard of the village. The yard is for burying dead people without family or for one who dies of violence; therefore, normally no villager passes through this cemetery even at daytime" (54). The detail in this section supports the beginning of the story because the setting and the purpose of his action are shown. It is obvious that section one is to open the story. Sections two and three are to elaborate the setting and the main character.

Next, the story comes to section four. A black cat is introduced in this section. The cat is seeking food in the cemetery while the man is digging the tomb. The description of the black cat does not seem to involve the story. However, the appearance of the cat may be important because it may function as a foreshadowing event in further

sections although the introduction of the cat cannot be explained at this moment. At least, the appearance of the cat stimulates the reader's curiosity and forms questions; what will the cat do next? And what will happen if the black cat sees the mysterious man?

In section five, the man is described again. He is frightened when he hears the noise of a bamboo moved by the wind as he is described: "he is apprehensive about something. His fear is caused by his mental illusion and traditional belief. The fear in his mind is fighting against his desire for supernatural power" (54). This section reveals the man's inner conflicts. They are the emotional and psychological ones. Although he desires a black magic, he fears it. At the end of this section, his monologue shows that he tries to comfort himself, as he says "I'm not afraid of youYenI have many talismans. If you fight me, you will be terribly tortured" (55). The name "Yen" seems to throw light on the questions in section one; why does he dig the ground? And what is he afraid of? He is digging for a dead woman named Yen, who is buried in the graveyard. He fears ghosts, especially the dead woman. Why does he want to dig up the dead? The answer is that he wants something powerful from Yen. The description in section five is a part of the development of terrifying atmosphere in the former sections and also an answer to the questions or suspense in section one. However, a new question arises at the end of section five: how can he get the black power from the dead woman?

In section six, he continues digging the graveyard. He throws away the stone that is mentioned in the first line of section one: "When the hoe digs the sand, it hits a big stone on the ground" (53). The action of throwing away the stone is the connection between section six and section one because the action shows the proceedings of his action. Moreover, the description of naughty cowboys having no respect for tombs and

throwing a stone at them to show off to their friends is a contrast between his belief in black magic and the boys' insult of the dead.

Section seven is a foreshadow of the man's action. He keeps digging the tomb. He does not find what he wants; therefore, he cannot stop digging. This section is to further his action. While he is digging the graveyard, it is going to rain. The rain makes the man feel even more anxious. If it rains, he has to stop digging the ground. The black cat is presented again in this section after it has been introduced in section four. The appearance of the cat seems to raise the readers' suspicion of its involvement in the near future.

At the end of section seven, after the hard work, he feels relaxed because he has found what he wanted as he is described: "when he finds what he wanted, he exhaled. He is mixed with anxiety and relief" (55). Then, what will happen next after that? What will he do with it?

In section eight, the narration of what he wanted partially answers the questions in the former sections. However, the answers may not be complete because the cause of the woman's death is still unanswered. Moreover, there is more information about Yen, who is buried in the graveyard. Yen died in a hospital in the morning. The mysterious man has suggested to the dead's husband, Pon, to bury the dead wife at noon. At this time, the dead woman has been dug up by the mysterious man.

In section nine, the narration of his action connects section nine and seven because section nine is about the progress of digging. When the coffin is found, he puts a spell on it to control the spirit in the coffin. Putting a spell on the coffin is an important part of the story. The description of the coffin in this section connects the time of the burying of the dead stated in section eight. The black cat's repeated action suggests the importance of the cat. The readers' curiosity appears in this section: what is the importance of the black cat?

Section 10 is the development of the story. He says, "Yen...here I came. I have asked for it since noon. Now I came here to get it" (56). His statement raises the reader's curiosity; what does he exactly want from the dead? What will he do to the dead in the coffin? After the cover of the coffin is opened by the hammer in his hand, the nails are kept for future use. Again the reader's question arises at the end of this section. Why does he keep the nails? Several questions rising in section ten show that section ten functions as suspense for the story to develop and to attract the readers to further read the story.

In section 11, after opening the coffin, the appearance of the corpse is seen. The description of the corpse can create a fearful and terrible atmosphere. Because of the fear of the corpse, he shouts at it very loudly. This section is aimed at elaborating his fear.

In section 12, Pali language is spoken. The use of a Pali spell is the beginning of the 'black rite' after he has put a Pali spell on the dead in section nine. It means that the black magic rite has begun. The action in this section is a sequence of section eleven. Furthermore, the rite is also related to section nine because the first step of the rite, putting the controlling spell on the dead, is shown in section nine. Therefore, the use of the Pali spell in section twelve is the second step, the progress of the dreadful rite. A few questions arise: how will the rite go on? What will he do next? It seems that the answers to the questions appear at the end of the section. He attaches a magic piece of rope on the forehead of the dead to keep him safe from the spirit. The sound of a screeching owl is to intensify the fearful atmosphere of the rite at night.

Section 13 starts with a monologue which gives clear answers to many questions in the former section. The end of the section reveals the answer to the question: what is an advantage of the dead baby? It is a sign of the black magic. He wants the dead baby within the womb of the dead woman. The woman named Yen

died of giving birth to a child in the hospital. He has asked for the baby since noon. After he cuts the woman's womb to get the baby, he makes a monologue which is the third step of the rite. He questions himself, then answers, then questions again. The clear information of section 13 links the man's action with the continuing actions in the former sections. Many questions seem to be answered to a certain extent. However, some more questions are still asked; who is the mysterious man? Then, what will he do next? And what is the black cat's role?

Actually his actions in sections nine, 10, 12, and 13 are preparations before the real rite starts. In section 14, the action of taking the baby and closing the coffin indicates that the preparation stage is done. Then, he changes the nails. He uses new ones to close the coffin and keeps the old ones with him. The question about the nails that have been asked in section 10 has been answered in section 14. The repetition of the nails is to connect section 14 with 10. The nails are used for the black magical rite. It is the reason as to why he has kept the old nails and used the new ones to close the coffin. Having buried the coffin, he takes the baby to a deserted pavilion behind a clump of bamboo. It seems that the most important part of the black magical rite is going to begin soon.

Then, the story comes to section 15. The ritual area is set in the deserted pavilion. The description of the rite preparation answers the questions about the advantage of the dead baby and what the man exactly wants. What he wants to do is that he is making a powerful slave. In oriental beliefs, babies who died in the mother's womb are advantageous for the rite of making a faithful ghost-slave who will follow its master's commands forever.

In section 16, the black cat appears again. This is the fourth repetition. While it is raining, the cat sits under a big tree. It has not eaten yet because it cannot catch any animals. The readers may guess that the cat may be involved with the man's rite. In

the pavilion, the man proceeds with his rite. The important part of the rite begins in this section as the author says, "This is the final step of the ghost – slave making. He has to finish grilling the fetus before morning" (60). It means that the black rite is about to be done. The action in section 16 relates to the questions in the former sections. The answers to those questions are that he wants to make a ghost-slave; therefore, he digs up the corpse of a pregnant woman. Then he takes out the fetus and grills it. However, he is still unidentified; who is he?

In section 17, because of the heavy rain and thunder, the cat cannot sit under the big tree. It moves to a warm place while the man in the pavilion is reciting a Pali spell for his rite. Where will the cat move? This section shows the proceeding of the man's rite and the relationship between the black cat and the rain that was mentioned for the first time in section three and is repeated in sections 16 -17. The weather becomes the man's and the cat's problem. The man has to finish his rite as fast as he can. He continues the rite in the pavilion. When it rains, the cat has to move to a dry and warm place. Two questions occur at the end of the section. Will the rite be done in time (before morning)? And will the cat get some food?

In section 18, the black cat smells the grilled dead fetus; therefore, the cat moves towards the pavilion. Because of the heavy rain, the man cannot hear the noise of the moving cat. They are at the same place in the pavilion. This section seems to be a foreshadow of an unexpected incident. In other words, the rain forces the man and the cat to move to the pavilion. This section connects sections 14-17; what will happen next?

In section 19, the rite is nearly finished. "The rain stops at three a.m., which is the time when he puts off the fire because the fetus is dried" (16). It means that his rite is nearly done. He keeps reciting the Pali spell until the sun appears in the sky. This section reveals that the result of his job seems to be fine. Then, his action changes

again. He clears up his belongings and wraps up the fetus with a piece of cloth. The wrapped fetus is put on the floor of the pavilion while he is washing his body in a small pond nearby and then, hides his shorts in the clump of bamboo. Everything seems to be easy and smooth. Suddenly, his action changes. His delight turns to terrible anger when he comes back to the pavilion. What makes him very angry?

At the beginning in the previous sections, every action of the characters shows the relationship among the physical movement, thoughts, feelings and the terrifying atmosphere of the cemetery. He moves very carefully in the dark. The dreadful atmosphere of the graveyard stimulates his fear. He is afraid of invisible things in the dark. All his actions are developed in accordance with the fearful atmosphere. The actions raise many questions for the readers. The readers are curious and look for answers to all the questions. The first part is to create suspense.

Next, the story is developed to the second part which consists of three sections. The first section is related to section 19 in the first part (suspense). The cause of the man's anger is revealed. It is the black cat which is opening the wrapped packet to seek food. The cat runs away when the man moves directly to it. It means that the problem happens in this section. The cat steals his packet. How can he get his thing back from the cat? What will he do next?

Then the incident comes to section two. The action of shouting angrily and throwing a big stone at the cat is his resolution of the difficult situation. The man runs after the cat. This section is the man's attempt or a "resolution" to resolve the problem. His resolution seems to be useless.

Suddenly, the man's action changes in section three. Besides the first problem in section one, the second problem appears in section three. The second problem reveals when the man stops running immediately because of the appearance of an old woman and her daughter carrying a tray of food. The woman sits down and shows

surprising respect to the man. However, his black rite must be kept as a secret. Therefore, he has to stop running after the cat when the women (villagers) appear before him. If he continues chasing the cat, the villagers will know that he has been doing a bad thing. Therefore, he cannot finish his rite. In other words, his black rite definitely fails. No matter how he feels and what he thinks, it is impossible to get his magic packet back.

It is obvious that the second part of the story is the conflict or the problem. The conflict of the story does not take much area of the content because the narrator wants to create a sharp surprise in the third part, an ending, of the story.

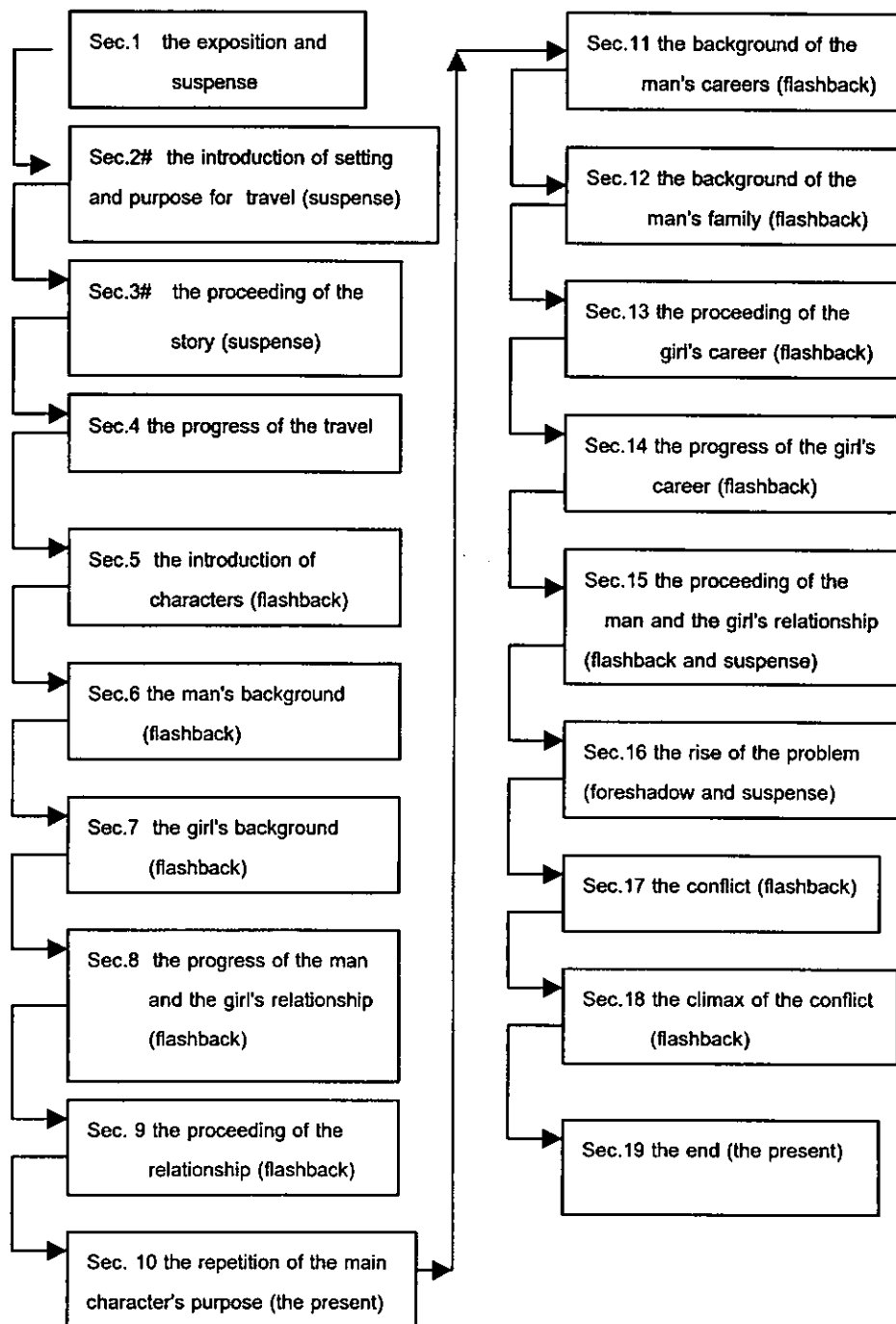
Then, the story shifts to the end. This is the final part, which consists of only one section. "The man looks hopelessly at the black cat, and feels ashamed when he sees the people who pay respect to him" (62). His hopelessness results from his failure in resolving the problem in the second part of the story. His embarrassment results from his feeling guilty when he sees people who respect him.

A big surprise suddenly appears at the end when he says "This morning, I have an errand. I won't receive food offerings" (62). The question: who is he? is answered by his statement in the last line of the story. He is a Buddhist monk. He dug up the dead pregnant woman because he wanted her still-born fetus to be his ghost-slave, and serving him with the dark power. However, he seems to be ashamed of his action at the end. Everything he has done is a heathen rite.

To sum up, the suspense, conflict, and twist at the end connect all the sub-events in the short story. Moreover, intelligently, the writer has mixed the conflict with the suspense to develop the story. The technique causes the readers to keep reading. Furthermore, the addition of the unexpected problems (conflicts), such as the cat's action of stealing the grilled baby and the appearance of the women in part two make the event interesting before the story shifts to the twist at the end.

The following figure shows seven features and the relationships of sub-sections found in "Passion and Youth"

Figure 2 The Figure of Seven Features and the Relationships of Sub-sections in "Passion and Youth"

General Information of “Passion and Youth”

“Passion and Youth” (กิเลสตัณหาและความเยาว์วัย) has four elements: setting, character, theme, and plot. The setting consists of time and place. The place in “Passion and Youth” is an air- conditioned bus which is going to Pitsanulok province. The time is about 8 a.m.-3 p.m. within a day. The second element is the character: Thaywa, a 28-year-old singing trainer. He is dismissed from a company because he is morally upright. He is strict in respect of morals and rules. Therefore, he exposes the advertise manager’s behavior in abusing a female singer. As it turns out, the manager actually is the company president’s relatives. Therefore, the trainer is accused of damaging the reputation of the manager and, as a result, he is dismissed. Then he decides to go back to see his mother in his hometown. The theme of the story is that naivety can harm; indeed naive people often become the victims of their own behavior. The final element is the plot which is analyzed according to Perrine and Arp’s approach (1993).

Analysis of the Plot

The story does not unfold chronologically. The first section begins with the past action in which the main character is thinking. The past action is the exposition of the story which shows that the relationship between the main character and his mother is rather troubled because he is blamed as being immature. He often argued with his mother. The first section seems to be interesting. However, one wonders how the story is to be developed because there is little progress in the story line at this point.

Next, the story shifts to section two which reveals that the character’s purpose of going back home, his feeling and the setting where he is. The main character is on an air- conditioned bus departing from the Bangkok bus station. He is going to visit his mother so that he can argue with her. He is very unhappy. In this section, two

questions arise: why does the character intend to argue with his mother? Why is he unhappy? Section two seems to establish a degree of suspense. How will the story go on?

In section three, the detail of the setting (place and time) is given to the readers. The air-conditioned bus departs from Mochit Mai, the Bangkok bus terminal, at 8 am. The time connects section three with section two. At the end of section three, the main character says, "I will think about that incident logically" (35). This statement means that the main character will think over an important event. It is uncertain as to what incident the man is thinking about. This section seems to continue the suspense.

Next, in section four, the bus driver is presented. When the bus reaches the suburb, the character feels relieved. The movement of the bus is the connection between section four and section three because in section three, the bus is at the station. Then, the bus moves to section four. Moreover, the character's feeling of relief is in contrast to the feeling of depression in section three. However, section four does not seem to give a signal for a story development.

In section five, the answer to the question in section three (what incident is the man thinking about?) appears. The character is thinking about a pretty girl who has introduced herself to him. The introduction of the girl links section five with section three. Besides, the main character's name emerges. His name is Thaywa meaning an angel. The action in this section is a flashback because the incident has happened.

After making an acquaintance with each other, the relationship develops in section six. Working together everyday, Thaywa and the girl got along well. Some more detail of Thaywa (an angel) and the girl are given. He was a singing trainer in a music company. The girl's name is "Nang Fa" meaning a female angel. She was a new country singer. The first sentence of the section states "The fast development of our relationship is stimulated by our working together everyday" (35). However, mostly,

it is concerned with the man's ability to train singers and about his educational background.

In section seven, the girl's background information is described. However, it seems not to relate to the progress of the relationship between the man and the girl. Nevertheless, the detail about the girl may imply that the man knows the girl's background thoroughly because their relationship is very close. Again there is no interesting signal for unexpected actions or anything to arouse the reader's curiosity. This section is a flashback of the past.

The story comes to section eight. The dialogues in the section are about the main character's teaching of the girl to save her income. She turned away in disgust when she was bored with the man's teaching. The conversation reveals that the man and the girl's relationship has developed deeply. This section still presents the past action and the development of the relationship. There is no foreshadow or any device to stimulate the reader's curiosity.

Next, section nine is the continuation of the progressing relationship. The man suggested to her that she should be patient when she had problems with her roommates when she disliked something. The conversation ends with the repetition of his mother's words: "You are still immature" stated in the first line of section one. The repeated statement is the connection between sections nine and one; however, the repetition is not exactly the connection because the statement does not really refer to the main character's mother. The man used this statement to blame the girl like his mother did to him. Again, since there is no stimulation, there is no question arising. This section presents a past incident.

Then, the story shifts to section ten. The narration returns to the man's present time. His thinking about his mother's reaction seems to link section ten with section one. In section one, the man thought about his mother's nagging. The mother usually

blamed and taught the man when he had done something wrong. His mother often said that he was still immature. In this section, again, the man thinks about his mother; he wants to know how his mother would react if she knew that her son had lost his job for the fourth time.

Actually, the narration in section ten is the repetition of the main character's purpose in traveling, which is stated in section two. The repeated statement of the purpose in section ten offers a clear answer to the question: "Why does he want to argue with his mother?" which has been asked in section two.

In section eleven, all the past incidents of quitting the three former jobs and the mother's reactions are shown respectively. This section is related to section ten because it reveals the causes of the character's losing the jobs. This section does not arouse curiosity in the reader's mind. It only explains why the man lost his job.

Next, in section twelve, more background information of the man is given. His family background is the reason why he pities his mother. This section seems to be related to section eleven, but actually it is not linked to any section at all.

Then, the air-conditioned bus, in section 13, runs through Saraburi province. The man thinks of a few words when he thinks about the girl. The words are "Passion / Youth" which seem to be the key words related to the theme of the story. The narration of how the girl became a famous singer links section 13 with section seven, which is about training singers. In this section, the readers learn that since the release of her first album, she has become famous. This section reveals the progress of her job that is presented in section seven.

The progress of the girl's job proceeds to section 14. The company set a show program for the girl. She had to travel to many provinces to show concerts. The man was given a chance to go with the crew of her show. It is implied that the relationship between the girl and the trainer seemed to be close and intimate because they could

travel and do activities together. Nevertheless, it seems that the description of the travel and the show activities do not concentrate on the relationship. Actually it emphasizes the information about work which concludes this section.

In section 15, the story reveals that the man was very happy, and so was the girl. At the end of section 15, there is a statement signaling an unexpected incident as the girl is described: "She looks lively all the time. There is no signal of the crazy event" (36). As such this section stimulates the readers' curiosity. Then, a question arises: What is the crazy event? The section shows the signal of suspense.

The answer to the question arising in section 15 is revealed in section 16. The conversation between the new singer and her trainer shows that a conflict may occur in no time when the new singer says, "Somebody has told me that if I want to be a famous singer and to work in this company for a long time, I have to be the advertising manager's lover" (36). Then the trainer responded that she should not keep that crazy idea in her mind and if something wrong happened, he would expose it to the executive of the company. This section functions as a foreshadow of the problem.

In section 17, after that, the trainer (the main character) seemed to dislike the manager. One night before going back to Bangkok, a problem appeared at 11 p.m. when one female crew member who was Nang Fah's roommate said that she could not stay with Nang Fah in her room because the manager was with her in the room. The female crew told him that both the manager and the new singer, Nang-Fah, had a conversation on the telephone everyday. Having heard such, the trainer was very angry. He thought he had to do something to stop the manager. This section connects section 16. What the female crew told the trainer is the crazy incident which connects this section with the former one.

The former section proceeds to section 18. The trainer attempted to stop the crazy incident mentioned in the former section. The trainer's action shows that he has

assumed that the manager has seduced Nang Fah. Actually, it is not what he thought. The girl herself allowed the manager to seduce her. The evidence of such acceptance is her action of pushing the trainer out, and then, closing the door in his face. Section 18 reveals the trainer's attempt to deal with the conflict. The outcome is a failure.

Next, the story shifts to section 19. Again the narration returns to the present time. The atmosphere is described through the man's viewpoint, "The air in the air conditioned bus gets a little bit warmer because the afternoon sun shines through one side of the bus. However, I feel cold in my heart" (37). The coldness in his heart corresponds to the feeling of depression in the first section. The trainer's upset feeling mentioned in section one, which is repeated in section 19, is caused by the failure to solve the problem in section 18. The man's feeling is a connection among sections one, 18, and 19. Furthermore, section 19, the final section, repeats the trainer's purpose to go back home. The purpose has been stated in section one, then it is explained in the final section. He wants to tell his mother the same thing that he has told the president of the company. Because of that he was accused of damaging the reputation of the advertising manager, and later he was dismissed. He wants to know his mother's reaction. If his mother blames him for what he has done, he will accept it. On the other hand, if the mother says that he is right, he will argue that he is wrong and stupid. His stupidity and failure are caused by his naivety which makes him blind to human passion.

It is clear that some events are not linked to each other in accordance with Perrine and Arp's (1993) approach. For example, section one is the exposition of the story which is to attract the readers. It is linked to section two but section one does not signal the further incident. Sections two and three seem to be the suspense because they create questions as to why the main character wants to argue with his mother. And why he is unhappy. Furthermore, the setting and the character are introduced in

sections two and three. Next, the incident in section four connects it with section three because section four is the progress of the main character's travel. In section three, the bus is at a station. Then, it departs from Bangkok and reaches the suburb. However, section four does not function as suspense and a conflict. Moreover, it seems that there is a missing link between sections four and five because section four does not present a signal for a further incident. When the story comes to section five, the incident in this section refers to section three because the incident is an answer to the suspense (what incident is the man thinking about?) in section three. In addition to section five, the present time changes to the past. More detail of the characters is shown. The past incidents in the story unfold from sections five to nine.

The events from section five to nine are the past events (flashbacks). They are descriptions of the characters which are not create suspense and conflict. In section ten, the event shifts to the present time to indicate the main character's purpose in traveling, which has been stated in section two. In other words, section ten is the answer to the question in section two. Then, section eleven is developed from section ten presenting the main character's background regarding jobs. Obviously, section ten and eleven are not suspense. Similar to section eleven, section twelve is the past incident which does not function as the suspense or the conflict. Instead, it presents the main character's family background and his feelings towards his mother. Section twelve is not related to section eleven because the family background does not develop from section eleven. It seems that the family background is an irrelevant topic. Therefore, it is not possible to identify how section twelve is connected to the theme, suspense or conflict of the story. Then, in sections 13 and 14, the events present the progress of the girl's job. They are related to section seven when the girl was introduced as a new singer on training. After that, she becomes famous and has many tour concerts in sections 13 and 14. However, they do not create suspense. It seems

that the suspense arises in section 15 because it signals an unexpected incident (the crazy event) which is revealed in section 16. Sections 15 and 16 are suspense. Especially, section 16 is a foreshadow of the problem. In section 17, the event which develops from section 16 is the problem. The main character's attempt to solve the problem is also presented in this section. Next, section 18 shows the proceeding of the problem and its outcome. When the story comes to section 19, which is the final one, the setting of the past event changes to the present time. The final section repeats the main character's purpose to go back home and his depression that have been stated in section two.

In brief, only sections two, three, 15, and 16 are suspense. Section 17 is a conflict in the past, and section 18 is the result of the problem. Nevertheless, the incident in section 17 is not the problem indeed because it is the past event. The real problem of the story is the man's psychological conflict because he wants to know how his mother will react or what she will say if she knows that her son has been dismissed for the fourth time. Therefore, he goes back home to tell his mother the story. Actually, the story happens in one day and the setting is the air-conditioned bus. "I", the main character, tells his story to the audience while he is on the bus heading his home. The events seem to be in a circle.

In summary, the plot of "Passion and Youth" cannot be divided into three parts as in "Foolishness" because the features are different. Six features namely exposition, suspense, flashback, conflict, climax, and unhappy ending, are found. Some subsequent events consist of both features in Perrine and Arp's (1993) approach, and the traditional features. Moreover, some sub-sequent events are unidentifiable because they function as a plain narration of characters and events. The unidentifiable function of those events shows the missing connection.

In this chapter, it can be concluded that "Foolishness" is better than "Passion and Youth" because the superstructure of "Foolishness" shows a complete linkage; functions of subsequent events can be labeled while the superstructure of "Passion and Youth" lacks a complete connection; some structural features cannot be identified.

Furthermore, there are some sections mixed with two types of features. Section one is both an exposition and suspense. Section 15 is a flashback and suspense. Section 16 is foreshadow and suspense. Sections 17 and 18 are both a conflict and a flashback. Moreover, there are some unidentifiable types of the features in sections 4 and 10.

2. How are sub-sequent events related to each other?

It is obvious that all the actions or incidents have their function in the plot of "Foolishness" such as the rain, the movement of the black cat, and the description of the terrifying atmosphere. The actions in the first part feature suspense that forms questions as to what is going on in the story. The suspense stimulates the readers' curiosity to keep reading from the first to the final section. The suspense is clear when the events proceed to section 14.

The conflict between the mysterious man and the surroundings is considered a conflict with the external force. There are two types of conflict in this story. One is the mysterious man against the weather, time, and the cat; it is the conflict of a person against the environment (external force) because the mysterious man has to finish his job before the rain pours and the sun rises. Another is the mysterious man against morality; it is the conflict of a person against oneself because although the man is a Buddhist monk, he desires black magic. The outer conflict (the man against the weather and time) is solved when the mysterious man finishes his job in time in section 19. However, when the event shifts to the second part, an unexpected conflict arises. The black cat's stealing the man's packet destroys the man's hope. This conflict cannot be solved. Moreover, the appearance of the women is another unexpected difficulty. It confirms that the man's job is completely useless. The unexpected problems, the appearance of the black and the two women, in the second part, are not only the

conflict, but also the answer to the question: Is the mysterious man successful in doing his secret job?

An interesting question in the story relates to the identity of the mysterious man. The question (suspense) is answered in the third part (the end) when the mysterious man talks to the women paying respect to him. He said that this morning he had an errand; therefore, he would not receive food offerings. The mysterious man is a Buddhist monk. This is a surprising and shocking answer. The Buddhist monk's words link his secret action with the main idea or the theme. It is clear that all the actions in each part of the story are linked functionally to each other.

Unlike "Foolishness," 19 sections of incidents in "Passion/ Youth" cannot be divided into three parts (or three features) as those that have been made in "Foolishness." "Passion/ Youth" contains six features namely exposition, suspense, conflict, foreshadow, flashback, and the end.

Sections four and 10 cannot be put in any types of the features because they function as a narration that does not give the readers any signs of unexpected events. In section three, 10, 11, 12, 13, and 14, the narration is not linked to the story because all these sections do not contain suspense and conflict. The story contains too much plain narration and the use of suspense is little. Therefore, the story seems to be passive and dull.

Furthermore, the traditional features: exposition, rising action, climax and falling action, are mixed with the features of suspense, conflict and ending. However, these features lack relationships because of missing linkage in section four, section five, and section nine – section 14. The missing connection is called 'a jump' (whatever is jumped over seems not to be linked to the story even though the writer intends to put it in his writing). In addition, some sections (section four, section five, section nine,

section 10, section 11, and section 12) are not smooth because their functions are not clearly identified. They are just the narration of characters.

3. Which Thai short story conforms to the features in Perrine and Arp's (1993) approach?

From the results of the study, "Foolishness" by Sorachak consists three main features in Perrine and Arp's (1993) approach. It is obvious that the story conforms to the approach. Unlike "Foolishness," there are six features in the plot of "Passion and Youth." Even though some sections contain some features that conform to Perrine and Arp's (1993) approach, some sections in "Passion/ Youth" serve an unclear purpose. Some types of features in the plot are difficult to be labeled. Therefore, in this study, these sections are called 'a jump' because they reveal a missing connection or fail to connect other sections in the story. Moreover, the features of Perrine and Arp's (1993) approach are mixed with the traditional features (exposition, rising action, climax, and falling action) but they cannot go together because of the incomplete linkage that causes some sections to be 'a jump' (or the story is not smooth).

Discussion

The results of the study have revealed that Thai short stories have a superstructure. A structure in a Thai short story "Foolishness" conforms to Perrine and Arp's (1993) proposition. The superstructure of "Foolishness" contains the three main features: suspense, conflict, and ending. It means that the structure is well organized because each subsequent event in the story is linked effectively by those three structural features. In contrast, the structure of "Passion and Youth" seems not to conform their proposition because the structure contains six features that are various. Some features such as flashbacks and foreshadows, differ from Perrine and Arp's

(1993) model. Moreover, types of some features cannot be identified. As a result, the structure of "Passion and Youth" is not well organized.

In brief, Thai short stories have a superstructure. However, a structure of a story may or may not conform to Perrine and Arp's (1993) pattern because it depends on the authors' ability in writing

Suggestion for further studies

The approach of the function of plot may be applied as a pilot project for canonical Thai literature to discover if it can be applied effectively to the canons. However, a researcher ought to be careful in applying the approach because literary works are normally created using different writing techniques.

Limitations

Even though the approach is beneficial for readers who may apply it to short stories, it seems to have some shortcomings. First, to my knowledge, the approach is hardly applied for other literary genres such as poems, lyrics, ballad, and songs, because the features in the literary works are not similar to those in a short story. Therefore, the approach may not be suitable enough to examine other genres. Second, the approach is not used for any canonical literary works. Thus, it cannot be claimed that the findings can be generalized to all literary works because statistically, the amount of the data analysis is inadequate.

CHAPTER 5

CONCLUSION

In this chapter, in response to questions raised in this study, the results are discussed. Next, suggestions for further studies and the limitations of the study are presented. Finally, applications are included.

Summary of the Study

According to the study, this analysis was to find the superstructure of non-canonical Thai short stories and the relationships of sub-subsequent events in the stories.

The data analyzed in the study were taken from Sorachak's short story collection and *Koosang-koosom* magazine. Two short stories, "Foolishness" and "Passion and Youth," were selected. The approach of the function of plot proposed by Perrine and Arp (1993) was adopted. The objectives of the study were to answer the following questions.

1. What is the superstructure of two non-canonical Thai short stories?

In short, the superstructure found in "Foolishness" consists of three main features: suspense, conflict, and a twist at the end. Nineteen subsequent events in the story function as suspense. Three subsequent events are conflicts and one subsequent event is a twist at the end. The superstructure found in "Passion and Youth" consists six features: exposition, suspense, flashback, foreshadow, conflict, and unhappy ending. Three sub-subsequent events are suspense. Nine sub-subsequent events are a flashback. Two sub-subsequent events are a conflict and one event is an unhappy ending.

Application

To a certain degree, the approach of the function of plot would be advantageous for teachers teaching a reading class or literature class, especially a short story course. If the students or even other less-experienced readers read Thai or English short stories, they could apply the approach to examine and comprehend the stories because according to the approach of the function of plot, Thai and English short stories seem to share the superstructure. Therefore, if the readers were aware of the superstructure, it would be some kind of schemata that enable them to understand what they were reading. Moreover, in terms of evaluation of short stories, the approach could be applied for qualitative evaluation. In other words, it could explain how the quality of a short story is maintained.

REFERENCES

REFERENCES

English

- Connor, Ulla. (1996). Contrastive rhetoric and text linguistics. *Contrastive Rhetoric: Cross-Cultural Aspects of Second-Language Writing*. Cambridge University Press.
- Connor, Ulla and A.M. Johns. (Eds.). (1990). *Coherence in Writing: Research and pedagogical perspectives*. Arlington, VA: TESOL.
- Connor, Ulla and Robert B. Kaplan. (Eds.). (1987). *Writing Across Languages: Analysis of L2 Text*. Reading, MA. : Addison-Wesley.
- Enkvist, Nils Erik. (1990). Seven problems in the study of coherence and interpretability. In *Coherence in writing: Research and pedagogical perspectives*, U. Connor and A.M. Johns, (eds.). 11-27. Arlington, VA: TESOL.
- Graddol, David, Jenny Cheshire and Joan Swann. (1994). *Describing language*. 2nd ed. Buckingham: Open University Press.
- Martin, J. R., and J. Rothery. (1986). What a functional approach can show teachers. In *Functional Approaches to Writing: Research Perspectives*, B. Couture, (eds.). 241-265. Norwood, NJ: Ablex.
- Perrine, Laurence and Thomas R. Arp. (1993). *Literature: Structure, Sound, and Sense*. Harcourt Brace College Publishers .
- Rosner, Jane. (1985). Christopher Marlowe's *Doctor Faustus: Barron's Book Notes*. New York: Barron's Educational Series, INC.

Thai

เอกพล สมพงษ์. (2543). "กิลเลสตันหาและความเขาร์วัย", *คู่สร้างคู่สม*. (น. 34-37). ปีที่ 21 ฉบับ

ที่ 369 ประจำเดือน พฤษภาคม, ปีแรก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ กรุงเทพ.

สรจักร (นามปากกา). (2540). "อวิชา". *รวมเรื่องสั้นชุดผีหัวขาด*. (น. 53-62). กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์มติชน.

APPENDIX

กิเลสตัณหาและความเยาะว้าย

โดย เอกพล สมพงษ์

ไม่รู้จักโตเสียที

(Sec.1) นั่นคือคำพูดที่แม่ดูผมเสมอ เมื่อทำความผิดหรือไม่ก็ทำในสิ่งที่แม่ไม่ชอบ แล้วผมก็เถียงแม่ไม่ตกปากเช่น “..โถ แม่ครับ คนเรามันต่างจิตต่างใจ จะให้คิดให้ปฏิบัติเหมือนกันได้อย่างไร? ชินเป็นอย่างนั้นจริงๆ ยุ่งตายซัก!” แม่จะทำตาขวาง แล้วบ่นเพิ่มไปตามเรื่อง

(Sec.2) วันนี้ก็เช่นกัน ผมตั้งใจนั่งรถปรับอากาศชั้นหนึ่งจากกรุงเทพฯ เพื่อกลับไปเถียงแม่โดยเฉพาะ แต่เป็นการกลับบ้านซึ่งหดหู่ที่สุดในหัวใจผม

(Sec.3) รถออกจากสถานีขนส่งหมอชิตใหม่เวลาแปดโมงเศษ ผู้โดยสารในรถโหรงเหรง เพราะมีวันหยุดหรือช่วงเทศกาล ต่างคนต่างนั่งในที่ของตนไม่มีผู้ใดสนใจใคร ผมว่าดีเหมือนกันเป็นช่วงของความเงียบสงบ ผมจะได้นั่งนึกและทบทวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการเป็นผลเสียที่

(Sec.4) คนขับรถทำหน้าที่ดีเยี่ยม ไม่มีการขับกระชอกกระชั้นให้ผู้โดยสารนั่งไม่สบาย เขาใช้ความเร็วพอประมาณ แหกฝ่าความจอแจของยวดยานในกรุงเทพฯ ก่อนจะหลุดพ้นผ่านรังสิต ออกไปสู่การจราจรบางเบา กลิ่นอายของท้องทุ่งที่ดูโล่งเงียบสงบขนานนาขานเมือง
โดยลึกๆในความรู้สึกของผมแล้วก็คล้ายตัวเองหลุดออกจากความอึดอัดบางอย่างเช่นกัน

(Sec.5) แต่ก็อดคิดถึง “เธอ” คนนั้นไม่ได้

รูปร่างสวยหุ่นเพรียวปานนางแบบ ผิวคล้ำเล็กน้อยผมยาวสลวย ดวงตาสดใส พร้อมริมฝีปากงามช่างเจรจาคุณั้น

“พี่ชื่อทเวาหรือ?” เธอถามเหมือนคุ้นกันสักสิบชาติทั้งที่เป็นวันแรกที่เรารู้จักกัน

“ใช่ มีอะไรหรือครับ”

“หนูชื่อนางฟ้า”

ผมทราบดีว่าเธอชื่ออะไร แต่ก็นึกสนุกด้วย

“อยู่สวรรค์ชั้นไหนล่ะ?”

“ จาคุมหาราชิกา”

“โอ ผมคงมีอาจเทียบเคียง ผมเป็นแค่เทวดารักษาต้นไม้เท่านั้น”
 เธอหัวเราะเสียงสดใส
 “วันดีคืนดีพี่ก็เผ่นกระเจิง เมื่อโดนเสียดไฟฟ้าตัด”

(Sec.6) สัมพันธภาพของเราสานกันอย่างรวดเร็วโดยมีงานที่ต้องทำร่วมกันทุกวันเป็นตัวเร่ง “นางฟ้าของผม” เธอเป็นนักร้องลูกทุ่งคนใหม่ ผมเป็นครูฝึกสอนการร้องเพลงประจำบริษัท มีหน้าที่แนะนำแกมบังคับให้นักร้องใหม่ทุกคนร้องเพลงให้ถูกวิธีทั้งการผ่อนลมหายใจและ จังหวะของดนตรีซึ่งมีใช้เรื่องง่ายนัก แต่ไม่เกินความสามารถของผม เพราะผมจบปริญญาตรี วิชาเอกดนตรีสากล และเคยเล่นดนตรีในห้องอาหารหาเงินค่าหน่วยกิตมาแล้ว

แม้ผมจะทำหน้าที่นี้ไม่ถึงสองปีแต่ผลงานฝึกสอนนักร้องรุ่นใหม่มากมายคนที่ออกอัลบั้มไปแล้วก็เป็นสิ่งรับรองได้ว่า ลูกศิษย์ผมไม่มีใครร้องเพลงหอบแฮก แฮก เสียงกระเส้าเหมือน สาลี่น้ำสัคน

(Sec.7) ส่วนแม่นางฟ้าตาสวย เธอเป็นเด็กต่างจังหวัดความรู้จบมัธยมปลาย ครอบครัวฐานะ ไม่ค่อยดี วยเด็กของเธอคือ การตระเวนประกวดร้องเพลงตามเวทีต่างๆของสถานีวิทยุท้องถิ่น ได้เงินรางวัลก็เพื่อซื้ออุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้าอาหาร

พอโตเป็นสาวขึ้นมาหน่อย อาจารย์สอนวิชาดนตรีของโรงเรียนซึ่งตั้งวงดนตรี เล็กๆ รับงานพิเศษ ช่วยอนุเคราะห์ให้เธอได้เป็นนักร้องประจำวงด้วย กระทั่งสามเดือนก่อนจะ พบกับผม มีนักจัดรายการวิทยุประจำจังหวัดคนหนึ่งพาเธอมาสมัครเป็นนักร้องของบริษัท และ บริษัทส่งเพลงชุดใหม่ให้ฝึกซ้อมเพื่อเตรียมออกอัลบั้ม

เธอจึงต้องเดินทางเข้ากรุงเทพฯ พักที่อพาร์ทเมนต์ร่วมกับนักร้องใหม่นักร้องเก่า ของบริษัทหลายคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดและมาเป็นลูกศิษย์คนล่าสุดของผม

เธอมักจะมีขนมขบเคี้ยวหลายอย่างฝากผมเสมอเมื่อมาฝึกซ้อมเพลงที่ห้องบันทึกเสียงจนผมต้องปราม

(Sec.8) “ยังไม่เห็นค่าเหนื่อยสักบาท เริ่มมือเดิบแล้ว”

“เงินบริษัททั้งนั้นแหละพี่ เบี้ยเลี้ยงหนู”

“เก็บไว้ใช้เมื่อจำเป็นบ้างและไม่มีจะหาพึ่งใครได้”

“ปีนี้อายุเท่าไรแล้ว”

“ยี่สิบแปดถามทำไม?”

“นึกว่าสิบหกปอนอยู่ได้” พุดจบเธอเดินงงๆ ไปนั่งอีกฟากหนึ่งของห้อง

มันทำให้ผมมองเธออย่างพิลึก เริ่มงงงบางอย่างเกี่ยวกับลูกศิษย์คนนี้ก็ผมยังเป็นโสดทั้งแท่งนี้ครับ

.....

(Sec.9) การพักร่วมห้องกับคนอื่น บางเรื่องเธอก็มีปัญหา ซึ่งเธอจะนำมาปรึกษาผมเสมอ

“พี้นิดนะ ชอบบ่นว่าหนูฝึกร้องเพลงเสียงดัง”

“ช่วงเขานอนหรือเปล่านั้น?”

“เขานั่งแต่หลับ”

“ทนหน่อยนะ ไม่งั้นเธอจะตกสวรรค์เอาง่ายๆ”

หรือไม่บางวันเธอก็เดินหน้ามุ่มมาเขียว

“พวกนั้นนะ ชอบใช้หนูไปซื้อโน่นซื้อนี่เรื่อยเลย”

“เด็กใหม่ก็ยังมีแหละ ทนเอาหน่อยนะ”

คำว่า “ทนหน่อยนะ” ผมลอกสำเนียงแม่มาทั้งดุ้นเลยครับ เพื่อเตือนสติเธอ เหมือนที่แม่เคยเตือนสติผม แล้วต่อด้วย

“ไม่รู้จักโตเสียที!”

.....

(Sec.10) รถโดยสารปรับอากาศวิ่งเอื่อย นั่งสบาย ชวนจับหลับเหมือนผู้โดยสารคนอื่น ๆ แต่ผมหลับไม่ลง ผมคิดถึงแม่มากขึ้น

บ้านนี้ แม่กำลังทำอะไรอยู่?

ผมคงจะถึงพิษณุโลกอันเป็นจุดหมายช่วงบ่ายแก่ๆ เมื่อโผล่เข้าไปในบ้านแม่ก็คงกลับมา จากสอนหนังสือโรงเรียนประถมใกล้บ้านแล้ว

แม่คงแปลกใจมาก อยากรู้เหมือนกัน แม่จะพูดอย่างไรเมื่อรู้ว่าลูกชายของแม่ตกงานอีกแล้ว และเป็นการออกจากงานครั้งที่สี่ ตั้งแต่เรียนจบ

.....

(Sec.11) ครั้งแรกเมื่อสลัดคราบนักศึกษาหมาดๆ ไปสมัครเป็นพนักงานขายเครื่องดนตรี ทำได้สามเดือนก็ลาออกเพราะผมรับไม่ได้จริงๆ กับงานขาย แม่พอจะเข้าใจนิสัยผม จึงไม่บ่นว่าอะไร

ครั้งที่สองไปสอนดนตรีให้เด็กในโรงเรียนสอนพิเศษ ทำได้สองเดือน ก็ลาออก เพราะจ่ายเงินเดือนช้า แม่เริ่มบ่นและตำหนิว่าผมไม่อดทน

ครั้งที่สามไปเล่นดนตรีในห้องอาหารที่สุขโขทัย ทำได้สี่เดือนก็มีเรื่องทะเลาะกับมือกลอง ผมต้องออกอีก แม่ซ้กจะมองแปลกๆ แล้วเทศนา

“คนเราต้องทำตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมถึงจะอยู่ได้ ถ้าลูกมัวแต่ดิโนนดิโน คนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ชอบ มองแต่แง่ไม่ดีของคนอื่น ลูกจะมีความสุขได้อย่างไร คนเราไม่ได้จะไปทุกเรื่องนะลูก ไม่รู้จักโตเสียที!”

“มันเลวหมดจดเลยแม่ แดกเหล้าแล้วหาเรื่องเพื่อน จนผมทนไม่ได้ ต้องตอຍปากมัน” ผมตะโกนเสียงดัง

(Sec.12) แม่เดินบ่นพึมพำเข้าไปในห้องของตนเช่นเคยพูดไปแล้วผมก็อดสงสารแม่ไม่ได้ ครอบครัวยุคเรามีกันเพียงสามคนเท่านั้นคือ แม่ พี่สาวผม แล้วก็ผม ส่วนพ่อซึ่งเป็นทหารท่านเสียชีวิตกับการปฏิบัติหน้าที่อันทรงเกียรติของท่านเมื่อผมอายุได้สิบขวบ

แม่จึงต้องทำหน้าที่ทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน และแม่ก็เข้มแข็งนัก ไม่เคยสนใจผู้ชายหน้าไหนที่มาข้องเกี่ยว แม่ไม่เคยบอกไม่เคยพูด แต่สายตาความรู้สึกของแม่ที่มองมายังผมกับพี่สาวนั้น อาจได้มากกว่าคำพูดล้านคำ

ความสุขของแม่อยู่ที่ลูกทั้งสองคน

(Sec.13) รถโดยสารวิ่งออกจากตัวเมืองสระบุรีแล้ว ผมเริ่มมองเห็นทิวเขาสีครามที่คันทา อีกไม่นานก็จะถึงลำน้ำรายณ์บึงสามพันแล้วเพชรบูรณ์

“กิลีสต์ค้นหาความเยาว์วัย”

ผมนึกคำเหล่านี้ได้บ่อยเมื่อคิดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ต่อมาเกี่ยวกับนางฟ้าคนสวย หลังจากบันทึกเสียงผลงานชุดแรกเรียบร้อยแล้ว ฝ่ายโฆษณาที่วางแผนโปรโมทเพลงของเธอ เพลงเขียรีในชุดซึ่งเป็นเพลงเด่นที่สุดในอัลบั้มถูกสถานีวิทยุทั่วประเทศ เปิดกันกระหึ่มรวมทั้งรายการมิวสิคเพลงของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ด้วย

จากเด็กสาวต่างจังหวัด เธอเริ่มจะเป็น “นางฟ้า” จริงๆ เพราะเพลงของเธอติดอันดับความนิยมอย่างรวดเร็ว

(Sec.14) ช่วงนั้นบริษัทวางแผนให้เธอเดินสายขอบคุณนักจัดรายการวิทยุต่างจังหวัดเพื่อเป็นการแนะนำตัวและทำความรู้จัก ผมมีโอกาสร่วมขบวนไปกับทีมงานโฆษณาเพื่อเป็นบำเหน็จพิเศษที่ผมมีส่วนร่วมในการผลิตผลงานชุดนี้

จากกรุงเทพฯ ไปอีสาน ตระเวนหัวเมืองใหญ่เกือบสัปดาห์ แล้วพวกเราเดินทางผ่านภูเรือเมืองทะเลแห่งขุนเขา แวะไหว้พระธาตุศรีสองรักที่ด่านซ้าย ไปนครไทย เข้าพักที่พิษณุโลก ผมขอแยกตัวจากคณะไปกราบแม่ในคิณนั้น เล่าความสำเร็จของผมให้แม่ฟัง หลายปีนับตั้งแต่พ่อเสียชีวิต ผมไม่เคยเห็นน้ำตาแม่แต่คิณนั้นแม่ของผมร้องไห้

รุ่งขึ้นเราเดินทางขึ้นเหนือ มุ่งเชียงใหม่ พักกันที่รีสอร์ททบทยอดดอยสะเก็ดห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่มากนัก

กลางวันเรานั่งรถตู้เข้าเมืองพา “นางฟ้า” ไปแนะนำตัวตามสถานีวิทยุต่างๆ มีการสัมภาษณ์ของนักจัดรายการวิทยุเพื่อออกอากาศ แพนเพลงโทรศัพท์เข้ารายการตลอดเวลา ช่วงกลางคืนบางคืนเมื่อเปิดแสงสีในเมืองพวกเราก็นั่งล้อมวงดื่มกันหน้ารีสอร์ทที่พัก

.....
(Sec.15) เดือนข้างแรมเกี่ยวฟ้า ท่ามกลางแสงระยิบของหมู่ดาวมณฑลเสน่ห์แห่งเมืองเหนืองามนัก

เป็นช่วงที่ผมประทับใจสนุกสนานที่สุด รวมทั้งแม่นางฟ้าคนสวยด้วย เธอสดใสหน้าระรื่นตลอดเวลา ไม่มีแว่วว่าเหตุการณ์บ้างเช่นนั้นจะเกิดขึ้น

.....
(Sec.16) สายวันนั้นเป็นวันว่างที่พวกเราหยุดพักก่อน ผมนั่งติดกีตาร์ตัวโปรดได้รั้มไม้คนเดียว คนอื่นๆยังไม่ตื่นเพราะเมื่อคืนร่วมวงกันจนตึกตื่น

เธอเดินมานั่งใกล้ผม แล้วถาม

“พี่เล่นเพลงอะไร?”

“ยอดฮิตเขี้ยวแหละ”

“คู้้นๆ แต่นี้ก็ชื่อไม่ออก”

“ฟังสำเนียงดนตรีสิ”

“เหมือนเพลงเหนือ”

“ใช่” แล้วผมก็ร้องคลอให้เธอฟัง

“...คืนหนึ่งคืนนั้น พบกันน้องเอ๋ย สองคน เมืองเหนือองคื้นคงมีมนต์เป่าหัวใจ
 เสียจนกันให้ไฝฝืน...”

“มนต์เมืองเหนือ”

“ค่อยมีแว่วจะเป็นนักร้องดังหน่อย”

เธอยิ้มซึ้งจนผมแปลกใจ

“มีอะไรเธอ?”

“เปล่า”

ผมหยุดเล่นก็ตำร่มองเธออย่างจริงจัง

“พูดมาเถอะ พี่ฟังได้ทุกเรื่อง”

เธอนิ่งครู่หนึ่งก่อนเอ่ยปาก

“พวกเราบางคนบอกหนูว่า ถ้าอยากเป็นนักร้องตั้งอยู่บริษัทนี้นาน ๆ ต้องยอมเป็นเมีย เอ่อ..... ผู้จัดการโฆษณา”

“ใครพูด?”

“พี่อย่ารู้เลย”

“บ้าที่สุดแล้ว!” ผมตะโกน มองไปที่บ้านพักผู้จัดการฝ่ายโฆษณาของบริษัทที่ยังปิดประตูเงียบเพราะเมื่อคืนดื่มหนัก

“แล้วเธอคิดยังไง?”

“ไม่รู้สิ”

“อย่าให้คำพูดบ้า ๆ นั้นอยู่ในสมองเธออีก เรื่องอย่างงี้มันมีเฉพาะวงการลูกทุ่งสมัยเก่าจะ ปันใครต้องปล้ำเอาเป็นเมีย แต่สมัยนี้เธอก็เป็นคนทันสมัยได้เล่าเรียนมีวิชาความรู้ ไม่ใช่เด็กเถื่อนจะให้คนอื่นจูงจมูกได้ เธอไม่ต้องไปยอมมัน มีอะไรเกิดขึ้นพี่จะเล่าให้พี่ใหญ่ในบริษัทฟัง”

.....
(Sec.17) ตั้งแต่วันนั้นมา ผมซึกจะเขม่นไ้ผู้จัดการหน้าบ้านคนนั้น กระทั่งเดินทางกลับ พวกเราแวะพักโรงแรมที่จังหวัดตาก เป็นคืนสุดท้ายก่อนจะเข้ากรุงเทพฯ ประมาณเกือบห้าทุ่มมีคนมาเคาะประตูห้องพักของผมซึ่งพักรวมอยู่กับทีมงานอีกสองคน ผมไปเปิดประตู ปรากฏว่าเป็นพี่เจ็ดโฉมพนักงานหญิงของบริษัทที่เดินทางมาเป็นเพื่อนนอนห้องเดียวกับนักร้อง

“มีอะไรหรือครับ”

“เพื่อนอดด้วยคน”

ผมตกใจ

“ทำไมไม่นอนห้องพี่ล่ะ?”

“เออ... ผู้จัดการเขาเข้าไปนอนแล้ว”

“แล้วเธอล่ะ?”

“อยู่ในห้อง”

ผมผลุนผลันจะไปที่ห้องนั้น แต่พี่เจ็ดโฉมดึงแขนไว้

“อย่าเทวา ไม่มีประโยชน์หรอก พี่เห็นมาเยอะแล้วเธอจะเดือดร้อนเปล่า”

ผมกอดพินกรอด

“เป็นไงเป็นกันพี่ ไ้คนเลวๆ พรรคนี้”

“เธอหยุดเขาไม่ได้หรอก”

“เพราะอะไรครับ?”

“พี่รู้ดี อย่าลืมนะว่าพี่พักห้องเดียวกับนักร้อง เขาโทรศัพท์ข้ามห้องคุยกันทุกวัน”

“ผมไม่เชื่อ”

“ตามใจเธอ”

ผมตรงดิ่งไปเคาะประตูห้องที่ยิบ ชั่วครู่ก็มีคนมาเปิดประตู

แม่นางฟ้าของผมนั่นเอง ผมดีใจปานขึ้นสวรรค์

“ไม่เป็นอะไรนะ?” ผมละล้าละลักถาม

“เป็นอะไร ก็หนูกำลังจะนอน”

“แล้ว...ผู้จัดการ”

“มีอะไรหรือท้าว ผมอยู่ที่นี่”

เสียงหัวเราะ ดังมาจากในห้อง ผมเปิดประตูให้กว้างแล้วมองข้ามไหล่เธอเข้าไป

ไอ้ผู้จัดการกำลังนอนยิ้มแฉ่งแย้มหยันผมอยู่บนเตียง

“มีอะไรเอาไว้อุ้กับผมพุงนี้เข้าก็ได้” เขาพูดเอื่อยเฉื่อย

.....

(Sec.18) ผมหันไปสบตากับเจ้าของห้อง เธอมองตามด้วยสายตาขุ่นขวาง ผลักผมออกมาพร้อมปิดประตูใส่สลักในดั่งกรีก!

ผมยืนหนึ่งเหมือนเสาหินอยู่ตรงนั้น!

.....

(Sec.19) แอร์ในรถโดยสารค่อนข้างอ้าวขึ้นเล็กน้อยเพราะแดดบ่ายสาดเข้ามาด้านหนึ่ง แต่ผมยังรู้สึกเย็นเยือกในหัวใจ

รถกำลังวิ่งเข้าตัวเมืองเพชรบูรณ์ ผมยกนาฬิกาข้อมือขึ้นดู อีกสองชั่วโมงกว่าผมก็ถึงบ้านแล้ว ผมจะเล่าความจริงทุกอย่างให้แม่ฟังเหมือนที่ผมเล่าให้ท่านประธานบริษัทฟัง พอสิ้นเดือนผมก็ถูกไล่ออก โทษฐานให้ร้ายป้ายสีผู้บริหารอันเป็นญาติสนิทของท่าน และถ้าแม่จะเทศนาร่ายยาวอบรมผมว่าไม่อดทน ไม่รู้จักกาลเทศะ ไม่รู้จักประมาณตน ไม่รู้จักโตเสียที ผมจะยอมรับทุกอย่าง

แต่ถ้าแม่บอกว่าผมทำถูก

ผมขอเถียงแม่ชั้กับชั้กัลปี

ผมทำผิด ผิดอย่างไม่น่าให้อภัย แล้งที่สุดด้วย!

.....

อวิชา

(Sec.1) เมื่อแรกจอบกระทบพื้นทราย คมจอบก็พุ่งเข้ากับหินก้อนแข็งสีกลมกลืนกับพื้นในความมืด เกิดเสียงดังเคร้ง แรงสะท้อนสะท้อนถึงมือบอบบางไม่เคยงานหนักของชายวัยสี่สิบ สะเก็ดไฟวาบขึ้นแล้วหายไปเหมือนพลุในความมืด

แม่เหตุเพียงเล็กน้อย เจ้าของมือกลับสะดุ้งโหยง ก้มตัวต่ำข้างเนินดินด้วยอาการลุกลนราวกับหวัชไมยซี่ระแวง

ชายผู้มีบุคลิกเยี่ยงโจร อยู่ในชุดกางเกงขาสั้นรัดรูปพร้อมทำงานใช้แรง รูปร่างสันทัดออกทางเตี้ยเปลือยออกเห็นรอยสักดำพริต ทั้งที่โคนแขน โคนขา แผ่นหลัง และอก ผมนบสีศีรษะถูกโกนเกลี้ยงเมื่อออกรับกับบรรยากาศโดยรอบขณะนี้ ทำให้เกิดภาพน่าสะพรึงกลัว

(Sec.2) ลมพัดโชยอ่อน ท้องฟ้าอึมครึมด้วยเมฆฝน บดบังแสงริบหรี่ของหมู่ดาวในคืนแรม สิบห้าค่ำไปเสียสิ้น เงาทะมึนของยอดไม้ไหวลมสร้างภาพแก่ผู้มีจินตนาการให้เห็นประหนึ่งเปรตกำลังยื่นมือขอส่วนบุญ ยังมีเสียงจ๊กจั่นกรีดปีกดังกรีด ๆ ทำให้เขาใจคอไม่ดี เห็นได้จากการหันมองรอบ ๆ ตัวหลายครั้ง

ชายลึกลับชะเง้อระเรื้อยไปจนถึงหมู่บ้านที่มองเห็นเพียงตะคุ่มอยู่ที่ตีนเนิน ยังมีตะเกียงและไฟเปิดสว่างหรือมแหริม พอรู้ว่าหมู่บ้านไม่หลับไหลเสียทีเดียว

(Sec.3) เมื่อตอนค่ำ ฝนกระหน่ำลงมาท่าใหญ่ ทำให้คมในหมู่บ้านเข้านอนเร็วเป็นพิเศษ กว่าทุกคืนป่าที่ผ่านมาแดดกล้าจนดินร้อน แต่ครั้งนี้ถึงค่ำลมเหนือกับหอบเมฆก่อนดำผ่านเข้ามาแบบไม่ให้ตั้งตัว สายฝนเจอดินร้อนเกิดเป็นกระไอหอมชวนอึดอัด และกลายเป็นสายหมอกจางเรียดินเมื่อยามดึก

บริเวณแถบนี้เป็นป่าช้าของหมู่บ้าน เอาไว้ฝังศพไม่มีญาติหรือคนที่ตายโหงตามความเชื่อของคนชนบท ดังนั้นโดยปกติจึงไม่มีใครอยากเดินผ่านแม้แต่ตอนกลางวัน

(Sec.4) แมวหวางตัวดำซึ่งพลัดหลงจากบ้านตั้งแต่เล็กและหากบเขียดกินในป่าแถบนี้ มันได้ยินเสียงดินถูกขุด ประสบการณ์ในป่าบอกมันว่าน่าจะมีสิ่งมีชีวิตจำพวกจิ้งเหลน แย้วิ่งหนีออกจากรูให้ตะปบกินเป็นอาหาร มันจึงวิ่งมาซุ่มอยู่ไม่ไกล ทำให้นักคุมในพุ่มไม้เตี้ยไม่ห่างร้องตกใจและวิ่งตื่นหายลับไป

ชายเตี้ยสะดุ้ง ลมพัดแรงขึ้นจนก่อไฟส่งเสียงออด...แอด...เหมือนบานประตูเก่าเปิดซ้ำ ๆ

...หรือ...เหมือนใครกำลังแถมฝ่าโลง...

(Sec.5) เขากำลังประหวั่น ความกลัวอันเกิดจากสภาพจิตหลอนและความเชื่อที่สั่งสมจากการเลี้ยงดู กำลังต่อสู้กับความปรารถนาในพลังอำนาจเหนือมนุษย์ พลังอันเป็นความฝันของทุกคนซึ่งยังไม่หลุดพ้นจากกิเลส พลังที่ไม่อาจได้มาโดยวิถีปุถุชน พลังแห่งรัตติกาล เขาลุกขึ้นยืนอีกครั้งเมื่อเห็นว่าปลอดภัย

“กูไม่กลัวมึง...อีเย็น...กูมีของดีมากมาย ถ้ามึงซัดขวาง มึงจะต้องทุกข์ทรมานไม่ได้คู่ได้เกิด”

(Sec.6) เขาส่งเสียงข่ม หยิบก้อนหินเจ้าปัญหาขว้างทิ้ง และใช้จอบสับเบา ๆ หาหินก้อนอื่นที่หลงเหลือ บางทีเด็กเลี้ยงควายชน ๆ อาจอดความกล้าในหมู่เพื่อนด้วยการปาหินใส่หลุมศพ พลังตะโกนท้าทายและควบควายหนี เด็กพวกนี้มันไม่รู้ที่สูงที่ต่ำ ครั้นเกิดเจ็บป่วยภายหลัง จึงค่อยคิดขอขมาพ่อ-แม่หรือก็กระไร ปลอ่ยให้พวกที่วิวิทย์กรอกหูเข้าเย็น กลายเป็นพวกหัวใหม่ ไม่ค่อยกริ่งเกรงสิ่งศักดิ์สิทธิ์

(Sec.7) นี่ไง เขาพบหินใหญ่หน่อยหลายก้อนแล้ว

เมฆดำบนฟ้าเคลื่อนตัวเงียบ ๆ ก่อรูปเป็นสัตว์ร้ายแสบเยี้ยมบนท้องฟ้า เขารู้สึกวิตก คิดเร่งมือ เพราะหากฝนตกลงมาพืธีจะดำเนินต่อไปไม่ได้ ดังนั้น หลังจากเก็บหินออกแล้ว เขาจึงเริ่มเหวี่ยงจอบต่อ วิธังจัดและโยนก้อนดินไว้ข้าง ๆ ดูแก๊งก้างเหมือนคนไม่เคยงาน

แมวดำขยับเข้ามาใกล้ ๆ เมื่อไม่เห็นสิ่งน่าสนใจมันก็หันกลับไปล่าเหยื่อโดยวิธีเดิม

ดินใหม่ง่ายต่อการขุด พักใหญ่เขาก็สามารถเปิดหน้าดินเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าตามรอยขุดเดิม ลีกลงไปกว่าศอก

“ทำไมลึกนัก” เขาหอบหายใจ เริ่มหงุดหงิด สายฟ้าฟาดเปรี้ยงทำให้สะดุ้งโหยง แสงสีฟ้าขาวสาดส่องให้เห็นบริเวณโดยรอบที่มีเนินดินขนาดตัวคน มีไม้ปักเป็นระยะห่าง ๆ

เขาขุดแล้วพักแบบคนไม่เคยงานหนักอยู่พักใหญ่ ที่ระดับความลึกเกือบสามศอก คมจอบจึงกระทบวัตถุใต้ดินเกิดเสียงดังกึก

นี่ไง... มันอยู่นี่เอง...

เมื่อพบสิ่งที่ต้องการ เขาก็ถอนใจเฮือก เป็นส่วนผสมอันแปลกประหลาดระหว่างความหนักใจกับโล่งใจ

(Sec.8) สิ่งที่ต้องการอยู่ข้างล่างนี้แล้ว หวังว่าคงไม่มีเหตุผิดพลาด ทิดพรไปรับศพเมีย

จากโรงพยาบาลเมื่อเช้า เขาร่ำไห้เหมือนจะบ้า เพื่อนๆ ช่วยกันบริจาคไม้ต่อโลงศพ เขาเองเป็นผู้แนะนำให้ฝังทันทีตอนใกล้เที่ยงและอยู่ร่วมจนเสร็จพิธีศพ ดังนั้นเรื่องชุดศพที่จึงเป็นอันตัดไป

.....
(Sec.9) เขาประนมมือว่าคาถาสะกตวิญญาน เป้าพรตสามคราที่หน้าโลง รับรู้ถึงความกลัวที่มารุมเร้าอยู่ที่ท้ายทอย มันเป็นเวลาสำคัญที่ตนเองยังไม่เคยมีประสบการณ์นอกจากฟังจากอาจารย์และอ่านตำราโบราณ ความผิดพลาดอาจหมายถึงชีวิต

เขาค่อย ๆ ไข้ไข้บอบตากดินระมัดระวัง ประหนึ่งช่างไม้ฝีมือดีผู้กำลังใช้กระตาดทรายขัดเฟอร์นิเจอร์ชิ้นงาม หรือบางทีเขาอาจกลัวสิ่งที่อยู่ใต้ดินตื่นขึ้นมา

นกกวักในกอไผ่ตีปีกพื้พื้ แมงหว่างบุกเข้าเกือบถึงรังหวังขย้ำเป็นอาหาร แต่มันหนีทัน

บัดนี้ดินทรายถูกตักออก มองเห็นโลงไม้กระดานวาง ๆ ในความมืด พร้อมกับที่หน้าดินถูกเปิดจนเห็นแผ่นกระดาน กลิ่นเหม็นตุพลันโชนขึ้นมาจากโลงไม้ข้างใต้ ไม้ใช้กลิ่นเหม็นเน่า แต่ก็แรงพอให้คนที่ไม่คุ้นเคยต้องเบือนหน้าหนี

ลักษณะไม้บอกได้ชัดว่าเป็นไม้ใหม่เพิ่งถูกฝังจมดิน ตะปูไม่มีรอยสนิม และคดงอบางจุดเหมือนดอกฝ้ายโลงอย่างเร่งรีบโดยผู้ที่ปราศจากความชำนาญ

.....
(Sec.10) “อึเย็น กูมาแล้ว... กูขอฝังไว้ตั้งแต่เที่ยง ตอนนี้นำมารับแล้วตามสัญญา” เขาเคาะไม้กระดานฝาโลง 3 ครั้ง น้ำเสียงไม่มั่นคงนัก

“อย่าดื้อกับกูนะ ยอมแต่โดยดี จะได้ไม่เจ็บตัว”

ความเงียบคือคำตอบ

เขากระโดดขึ้นจากหลุมด้วยความโล่งอก แต่ไม่วางใจนัก หยิบของใช้จำเป็นมาวางไว้ใกล้มือ วางยันต์ตรีงพสุธาสี่ด้าน บักเทียนสองเล่มในหลุม เจตนาเพื่อพรางแสงไม่ให้คนที่อาจผ่านมาโดยบังเอิญสังเกตเห็น

จากนั้นจึงลงไปยืนจังก้านบนฝาโลง พิมพาท้องคาถา ก่อนใช้ค้อนงัดตะปูตัวกลาง ออกเก็บตะปูแต่ละตัวไว้อย่างดีเพื่อประโยชน์ในอนาคต

.....
(Sec.11) และเมื่อไม้กระดานแผ่นกลางถูกจัดเฉยอ กลิ่นเหม็นเขียวของเนื้อที่เริ่มเน่าก็โชนออกมา แรงจันต้องเบือนหน้าขึ้นหายใจ แสงเทียนส่องต้องใบหน้าเขียวเข้มซึ่งกำลังพองอืดของหญิงที่ผ่านประสบการณ์ปวดร้าวก่อนตาย กล้ามเนื้อบางส่วนแข็งค้างทำให้ดูผิดรูป ลิ้นแลบจุกปากเป็นสีม่วง ดาเหลือกถลน สองมือถูกมัดติดกันด้วยสายสิญจน์ในท่าพนม และเมื่อไม้กระดานแผ่นกลางถูกง้างออกหมด มือศพก็ถูกทอ้งซึ่งกำลังเป่งพองดันให้ยื่นขึ้นมาจากโลงเหมือนศพยัด

มือตัวเอง ชายเตี้ยถึงกับร้องอุทานด้วยความตระหนก กระโจนผลุงขึ้นมาที่ปากหลุม หน้าซีดด้วยความกลัว เขาล้วงมือหยิบข้าวสารเสกในยามด้วยอาการลนลาน ชัดใส่ศพในหลุมทันที

“มึงอย่านะอีเย็น อย่ากล้าดีกับกู” เขาตวาดเสียงดัง

ไม่มีปฏิกิริยาตอบสนอง แต่เจ้ากรรม หมาในวัดพากันหอนเสียงยาว ขานรับกันเป็นทอด พร้อม ๆ กับลมเริ่มกระโชกเป็นจังหวะ พาให้ลำไผ่โยกไหวชัดสีกันเกิดเสียงน่ากลัว เขาเหลียวไปมาลอกแลก

.....
(Sec.12) “สิทธิเตโช สิทธิจิตตั้ง...” เขาท่องคาถาขาด ๆ เกิน ๆ พลังหยิบมีดหมอกระชับแน่นไว้ในมือเพิ่มอีกอย่าง

อย่างแล้ว...อย่างแล้ว...เขาปลุกปลอบใจ คาถาที่รำเรียนมากับยันต์ของอาจารย์สยบมันได้แน่ มันนอนนิ่งไม่ต่างจากซากหมาตายริมทาง

การท่องคาถาดัง ๆ เรียกขวัญได้ดี วิญญาณของมันถูกสะกดไว้แล้ว อาจารย์เคยสอนว่าถ้าผ่านพิธีกรรมวันนี้ไปได้ ก็ถือว่าถึงจุดสุดยอดแล้ว

เขาสูดหายใจลึก รู้สึกใจชื้นขึ้นมาเมื่อเห็นศพนั้นไม่ขยับเขยื้อน จึงหย่อนเท้าไปในหลุมอีกครั้งใช้ยันต์แผ่นหนึ่งติดหน้าผากหญิงผู้ตายเพื่อความมั่นใจ จากนั้นจึงจัดไม้กระดานออกอีกหนึ่งแผ่นเพื่อให้ทำงานสะดวก

เมื่อรอยเปิดกว้างขึ้น เนื้อศพข้างในก็พากันบวมปะทุจนอัดแน่นตามรอยเปิด โดยเฉพาะส่วนท้องซึ่งโป่งพองเป็นพิเศษ

นกแสกร้องดังจากทิศตะวันตก

.....
(Sec.13) “กูขอนะ อีเย็น ลูกอยู่กับมึงก็ลำบากลำบาก อยู่กับกูสบายทุกอย่าง”

เขานั่งยองที่ปลายโลง ยกมีดหมอเสมอหน้าผาก ท่องคาถาซ้ำ ๆ ว่า “สิทธิเตโช สิทธิจิตตั้ง มหาภูโต มะสังกะนัง”

ระหว่างที่กำลังท่องคาถา มีดคมกริบพลันจ่อที่ท้องบวมเป่ง ต่ำลงไปเกือบถึงหัวเข่า เขากดและกรีดหนังซีดเขียว เชือดไปมาจนหนังเหนียวขาดเป็นทาง และกลายเป็นช่องให้สอดมีดกรีดย้อนขึ้นบน

“กูขอลูกมึงนะ อีเย็น” เขากล่าวขณะที่อะไรบางอย่างทะลักออกมาเหนียวฉ่ำคาวคั่งคั่ง ไม่มีคำตอบใด แต่ถือเอาว่าผู้เป็นแม่ยินยอมแล้ว

.....
(Sec.14) “สวัสดี หนูน้อย” เขากล่าวกับสิ่งที่ทะลักออกมา

“สวัสดีครับ”

“ไปอยู่กับพ่อเถอะนะ”

“ไม่ไป หนูจะอยู่กับแม่”

“ไปเถอะลูก ที่นี่หนาว ไม่สนุก บ้านพ่อสุขสบายกว่าที่นี่เยอะเลย”

“มีขนมไหมครับ”

“มีเยอะเลย”

“มีปลาอย่างไหมครับ”

“มีเยอะเลย”

“มีของเล่นไหมครับ”

“มีเยอะเลย พ่อจะทำหิ้งให้อยู่ ผูกอุ้มนอน ลงรักปิดทอง หาของกินร้อน ไม่หย่อนดูแลไปเถอะนะทงนะ พ่อจะไม่ทอดทิ้ง”

“พ่อสัญญาอะ”

“สัญญาอะ”

“ถ้าพ่อสัญญา ทงจะไปอยู่กับพ่อ จะช่วยดูแลปรนนิบัติรับใช้ตลอดไป”

ชายเตี้ยถามเองตอบเอง ขณะใช้มีดผ่าถุงน้ำคร่ำ ตัดสายรก ศพเด็กขนาดเพียงกำปั้น หรือที่เรียกกันว่าลูกกรอกถูกดึงออกมา สีหน้าเขาลิงโลดเพราะมันคือสัญลักษณ์ของพลังอำนาจที่เขาใฝ่หามาจนบวชวิธิต่างมายาศาสตร์ เขาพึงใจกับการมีอำนาจเหนือธรรมชาติ

ชายลึกลับวางศพลูกกรอกบนผ้าขาวที่ปูไว้ปากหลุม สายฟ้าแลบแปลบปลาบบอกให้รู้ว่าฝนใกล้จะตกลงมาอีกครั้ง เขารีบจัดการปิดฝาโลงกลับคืน โดยใช้ตะปูที่เตรียมมา ส่วนตะปูของเดิมเอารวมกันห่อเก็บไว้ในย่าม เพราะตะปูโลงศพผิดายโหงเป็นของหายากอีกอย่างหนึ่งในพิธีไสยศาสตร์

(Sec.15) การโกยดินกลับเป็นงานหนักไม่น้อย แต่จำเป็นต้องทำเพราะถ้าญาติอี่เ็นรู้ว่าศพถูกรบกวน เรื่องใหญ่แน่ อันที่จริงถ้าฝนตกหลังจากนี้ก็ดีเหมือนกัน เพราะร่องรอยขุดจะถูกน้ำฝนลบหาย

งานทั้งหมดกินเร็ววแรงมหาศาล แต่ความตื่นเต้นในผลสำเร็จและความยินดีที่จะได้มีพลังเหนือธรรมชาติทำให้เขาลืมความเหน็ดเหนื่อยของเรือนกาย ดังนั้นหลังจากพักหายใจครู่เดียว เขาก็เก็บของสำคัญใส่ย่าม และถือห่อผ้าที่มีศพทารกในครรภ์ไปยังศาลาร้างหลังกอไม้ซึ่งอยู่ในทำเลพันหุบพันตาคนทั่วไป

เห็นได้ว่าการจัดเตรียมสิ่งของทำพิธีกรรมไว้บนศาลาข้างแล้ว เช่น ปักกิ่งปักเป็นเสาสี่ทิศ ว่ากันว่าไม้รักจะทำให้กุมารทองจงรักภักดีต่อผู้เลี้ยง เสาทั้งสี่มีสายสิญจน์พันล้อมเพื่อกำหนดเป็นบริเวณพิธี ดิฉันตั้งชื่อด้านรวมทั้งที่พื้นและเพดาน

ตรงกลางบริเวณพิธีมีเตาถ่านตั้งอยู่ แต่เป็นเตาที่ต่างจากปกติคือ สองข้างเตามีไม้
ง่ามทำจากกิ่งชัยพฤกษ์เสียบไว้เหมือนเป็นเสา ไม้ชัยพฤกษ์อีกอันพาดเป็นคาน

.....
(Sec.16) ฝนเริ่มตกพรำ แมวหง่าวนั่งหลบฝนอยู่ใต้ไม้ใหญ่ มันยังจับอะไรกินไม่ได้
ในศาลา พิธีกรรมอนาถยังคงดำเนินต่อเนื่อง

ชายเตี้ยเริ่มด้วยการเสกอาคมใส่เตาไม้กันภัยที่เตรียมไว้ใช้เป็นเชื้อไฟในเตา จากนั้น
จึงจับชากเด็กมัดเข้ากับกิ่งชัยพฤกษ์ที่เป็นคานในท่าพนมมือ เข่างอนอก แล้วพาดคานไม้
เหนือเปลวไฟพิธีกรรมอย่างศพทารถดำเนินอย่างช้า ๆ นำขยะแขยง มีเสียงท่องคาถา

“สุวัณโณ ปิยะกุมารโ มะหาภูโต มะหิทธิโก สัพพะทิสเสสุ วัตติโก สัพพะคามesu
โคจะโร สัพพะชะน่านัง...”

ไอร้อนจากถ่านในเตาเผาเนื้อสุกและไหม้ ส่งกลิ่นกระจายไปทั่วบริเวณ

นี่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของอวิชชาว่าด้วยการปลุกเสกกุมารทอง เขาจะต้องอย่างศพให้
แห้งกรอบก่อนสว่าง

“...หะทะเย มะหาเดโช ปะวัตติโก รัตนัตตะยานุกาเวนะ...”

สายฝนเริ่มโปรยเม็ดหนา ชายเตี้ยหลับตาลง ปากยังคงร่ายคาถาซ้ำเดิมขณะที่
ความเชื่อมันทวีขึ้น

.....
(Sec.17) ฟ้าคำรามเป็นระยะ มีเสียงกรีดในราวป่า นกกลางคืนร้องเหมือนคนสะอื้น อึ้งอ่าง
รับยาวเป็นทอด แมวหง่าวตรงเสียงต่ำ ไม้ใหญ่ไม่อาจป้องฝนให้ต่อไปได้ มันวิ่งลัดเลาะหาที่
กำบังใหม่

เสียงในยามราตรีพาจิตใจวอกแวก ชายลึกลับพยายามตั้งสมาธิท่องคาถาไปเรื่อย ๆ
ไม่ให้สะดุดขาดตอน พิธีจะสำเร็จต่อเมื่อเห็นแสงอาทิตย์ของวันรุ่งขึ้น

“...เทวานัง อิทธิพะเลนะ กุมารโ จะ มหิทธิ...”

แมววิ่งแหวกกอหญ้าเกิดเสียงสวบสวบเบา ๆ

“...สัพพะทิสเสสุ วัตติโก สัพพะคามesu โคจะโร...”

.....
(Sec.18) แมวเดือนได้กลิ่นเนื้อย่างไฟ มันหันทิศตรงมายังศาลาร้างเมื่อเห็นแสงไฟวอมวอม
ชายเตี้ยยังคงพนมมือท่องคาถา แบ่งใจคิดถึงความสำเร็จที่รออยู่ จะมีบ้างที่ลืมตา
เดิมเชื้อไฟ หรือใช้มือหมุนสิ่งที่ย่างอยู่ให้ถูกไฟทั่วกัน

แมววิ่งเข้าได้กลิ่นศาลา ดินเหยียบใบไม้เกิดเสียงกรอบแกรบ แต่ชายบนศาลาไม่ได้

ยีนเพราะเสียงฝนกลบ

.....
(Sec.19) ฝนหยุดเมื่อตอนตีสาม เป็นเวลาเดียวกับที่ชายเตี้ยดับไฟในเตา ศพแห้งดีแล้ว แต่เขายังท่องมนต์ต่อไปเรื่อยๆ

จนกระทั่งแสงทองส่องฟ้า เขาจึงยิ้มพอใจ ทุกอย่างเสร็จสิ้นเกือบสมบูรณ์ เหลือเพียงนำกุมารทองไปลงรักปิดทองตามตำรา

เขารับลูกขึ้นหีบเครื่องมือ ถอดร่างเด็กตัวเท่ากำปั้นจากคาน ห่อด้วยผ้ายันต์ผืนเล็กวางไว้บนศาลา อุปกรณ์ที่ไม่ใช้ถูกโยงผลุงเข้าในกอไผ่ แล้วจึงลงไปที่หนองน้ำเล็ก ๆ ข้างศาลา วกน้ำชำระกายจนหมดกลิ่นเหม็น เปลี่ยนเป็นชุดใหม่ที่เตรียมมาในยาม กางเกงขาสั้น ถูกจับม้วนเป็นก้อนปาเข้าไปในกอไผ่

แต่เมื่อเดินกลับมาที่ศาลาเขาก็พลันอุทานเสียงลั่น กระโจนขึ้นบันไดด้วยความโกรธ

.....
(Sec.20) แมวดำตัวใหญ่กำลังฉีกห่อผ้าเพื่อหาที่มาของกลิ่นเนื้ออย่าง

และเมื่อเห็นคนแต่งชุดเหลืองรุ่มร่ามวิ่งตรงเข้ามา มันก็คาบห่อผ้ากระโจนหนีไปตามสัญชาตญาณเอาตัวรอด โดยมีได้รู้สึกรู้ว่าสิ่งที่อยู่ในห่อผ้านั้น จะมีความสำคัญแตกต่างไปจากปลาย่างที่มันแอบขโมยชาวบ้านกินแต่ประการใด เมื่อพันธมิตอันตรายมันก็หยุด หันหน้ากลับมามอง

.....
(Sec.21) ชายเตี้ยหัวโลนตะโกนด้วยความโกรธ คว่าก้อนหินขนาดกำปั้นเล็งที่หัว แล้วขว้างสุดแรง หมายถึงชีวิตมันให้ได้ แมวดำกระโดดหลบพาห่อผ้าวิ่งเตลิดไป ทำให้เขาต้องวิ่งตื่นเปเลื่อยตามไปจนออกถนนดินซึ่งเป็นทางไปวัด

.....
(Sec.22) ทันใดนั้นเขาต้องสะดุดก็ก ชักสีหน้าแถบไม่ทันเมื่อเห็นหญิงชรา กับลูกสาวถือถาดใส่ข้าวเดินออกมาจากสวนข้างทางในระยะกระชั้น ทั้งสองรีบนั่งยอง ๆ พนมมือไหว้ด้วยกริยานอบน้อมและแปลกใจ

.....
(Sec.23) เขามองตามแมวดำ ทอดสายตาสิ้นหวัง รู้สึกระอาใจเมื่อเห็นความนับถือที่ผู้อื่นมีให้กับคน เขาถอนใจ พุดกับคนทั้งสองด้วยน้ำเสียงที่พยายามสะกดให้เรียบสงบและมีเมตตาว่า
 “เข้านี้อาตมามีธุระ ไม่ได้เดินบาตรนะโยม”

THE RESEARCHER'S BREIF BACKGROUND

THE RESEARCHER'S BRIEF BACKGROUND

Name	Mr. Tirat Ruangkian
Date of Birth	October 27, 1970
Place of Birth	Muang District, Samutprakarn
Address	62/83 Moo 1 Soi Boonsiri, Sukumwit Road, Muang District, Samutprakarn 10270
Position at Work	Teacher
Place of Work	Department of English, Faculty of Liberal Arts, Hauchiew Chalermprakiet University, 18/18 Km. 18 Bangna-trad Road, Pongplee District, Samutprakarn 10540
Educational Background	
2003	Master of Arts (English) from Srinakharinwirot University
1993	Bachelor of Arts (English) from Songkklanakarin University, Pattani Campus
1990	Rachawinit Bangkeow School